

Sprawozdanie z działalności

Rozwój rynków

Aktywność gospodarcza w strefie euro odczuwa międzynarodowy przeciwny trend spadkowy, stopy procentowe są nadal niskie

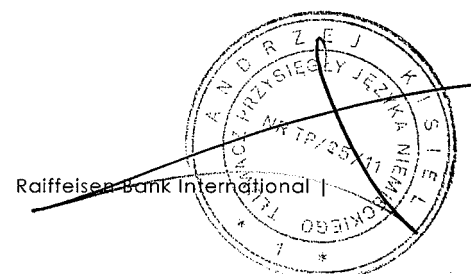
Wzrost PKB w strefie Euro wyniósł w 2018 roku 1,8%. Był zatem niższy niż w 2017 roku głównie ze względu na niższe wsparcie z eksportu netto. Stopa poziomu inflacji znacząco jednak rosła do połowy 2018 roku, a w drugiej połowie roku osiągnęła poziom nieco wyższy od docelowego poziomu inflacji podanego przez Europejski Bank Centralny (EBC). Dopiero pod koniec roku inflacja spadła poniżej poziomu dwóch procent. Głównym powodem tych wznosów i upadków była zmienna cena ropy naftowej.

Europejski Bank Centralny (EBC) pozostawił w 2018 roku stopy procentowe bez zmian. Jego program skupu obligacji stopniowo je redukowało: od stycznia do września 2018 roku skup ten opiewał średnio na kwotę 30 mld EUR miesięcznie netto, a od października do końca grudnia 2018 roku wielkość ta uległa zmniejszeniu do kwoty 15 mld EUR miesięcznie netto. Program ten został całkowicie wstrzymany pod koniec roku. Stopy rynku pieniężnego we wszystkich terminach zapadalności pozostały w dużej mierze niezmienione przez cały rok. Natomiast rentowność dziesięcioletnich niemieckich obligacji rządowych gwałtownie wahała się, przy wartościach nieco poniżej 0,8 procent w lutym i poniżej 0,2 procent w maju. Ogólnie rzecz biorąc, trend ten był nieco niższy (początek roku 0,4 proc., koniec roku 0,2 proc.).

Austriacka koniunktura gospodarcza nadal cechowała się osiąganiem dobrych wyników w 2018 roku, mimo iż tempo wzrostu spadło na przestrzeni roku. W sumie, dzięki bardzo dobrym semestrom zimowym 2017/18, realny wzrost PKB osiągnął 2,7 procent, po wzroście opiewającym na 2,6 procent w 2017 roku. Ogólny pozytywny wynik opierał się na szerokiej gamie czynników: Eksport nadal borykał się z rosnącymi problemami międzynarodowymi, a konsumpcja prywatna nadal rosła w stabilnym tempie. Podobnie silny cykl inwestycji w sprzęt trwał nadal w 2018 roku, choć w wolniejszym niż zakładanym tempie. Wzrost zatrudnienia osiągnął najwyższy poziom na początku 2018 roku, co stanowi najwyższy wskaźnik wzrostu w całym 2018 roku licząc od początku lat 90. Stopa bezrobocia spadła z kolei do 4,9 proc., a więc poniżej progu 5 proc. (2017: 5,5 proc.).

Gospodarka Stanów Zjednoczonych odnotowała dobry start w 2018 rok wzrastając o 2,2 procent w ujęciu rocznym w pierwszym kwartale w porównaniu z poprzednim kwartałem. Przy rocznej stopie wynoszącej nieco poniżej 4 procent na kwartał, wzrosła ona jeszcze bardziej dzięki zauważalnym obniżkom podatków i ogromnemu pakietowi wydatków rządowych w półroczu letnim. Głównym motorem tego pozytywnego rozwoju były wydatki konsumentów. Natomiast wzrost inwestycji wyraźnie osłabł w ciągu roku. W całym 2018 roku produkcja gospodarcza wzrosła o 2,9 proc.

W Chinach tempo wzrostu gospodarczego spadło w 2018 roku, przy 6,6% wzroście realnego PKB w całym roku - o około 0,3 punktu procentowego mniej niż w poprzednim roku. Można to przypisać przede wszystkim wysiłkom restrukturyzacyjnym chińskiego rządu: wzrost akcji kredytowej - zwłaszcza w przypadku parabanków - został znacznie spowolniony, a dynamika inwestycji i produkcji tymczasowo spadła do najniższego poziomu od 2015 roku. Na razie tłący się konflikt handlowy ze Stanami Zjednoczonymi był widoczny tylko w sondażach nastrojów, podczas gdy eksport był w stanie utrzymać się na razie na dobrym poziomie z powodu efektów ciągnących naprzód.

Solidna gospodarka w Europie Środkowej (EC) i w Europie Południowo -Wschodniej (SEE) pomimo spowolnienia, wzrost w Rosji korzysta z jednorazowych efektów

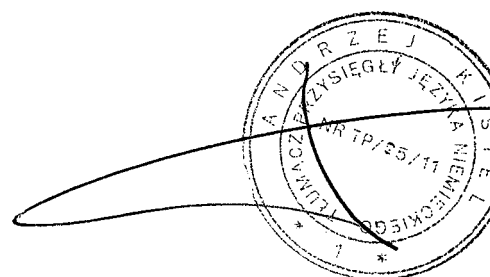
Od początku 2018 roku inflacja w regionie Europy Środkowej oscylowała wokół dwóch procent, podczas gdy w regionie Europy Południowo -Wschodniej wzrastała do poziomu nieco ponad 4 procent do połowy 2018 roku zanim nastąpiło niewielkie spowolnienie. Wzrost tempa inflacji w Europie Południowo-Wschodniej był w dużej mierze napędzany przez Rumunię, gdzie w międzyczasie ponownie się zmniejszył. W 2018 roku średnio stopa inflacji wyniosła 2,0 procent w regionie Europy Środkowej i 3,4 procent w regionie Europy Południowo -Wschodniej. Już w sierpniu 2017 roku czeski Narodowy Bank Centralny był pierwszym bankiem centralnym w Europie, który rozpoczął proces normalizacji stóp procentowych. Miało to miejsce na tle rosnącej inflacji i stosunkowo słabego kursu korony czeskiej w stosunku do euro. Podczas gdy w Rumunii wkrótce wprowadzone zostały środki zaostrzenia płynności i podwyżki stóp procentowych na początku 2018 roku, Węgry nie przewidywały uruchomienia podobnej procedury przed nadejściem trzeciego kwartału 2018 roku ze skutkiem na rok 2019 w sposób analogiczny jak w Rumunii. W Polsce jednak polityka pieniężna pozostała neutralna biorąc pod uwagę słabnącą dynamikę reflacji w kraju.

Wzrost PKB w regionie Europy Środkowej (CE) wyniósł w 2018 roku 4,5%, czyli ponownie powyżej poziomu 4% (2017 r. : 4,5%). Na poziomie krajowym Polska osiągnęła najwyższy wskaźnik wzrostu na poziomie 5,1 proc. Popyt krajowy po raz kolejny okazał się kluczowym motorem gospodarki CE w 2018 roku. Dynamicznie rosły inwestycje, a konsumpcja prywatna wróciła do solidnych stóp wzrostu w 2018 roku. Utrzymujący się spadek stopy bezrobocia, który w niektórych krajach regionu osiągnął nawet najniższy poziom, miał efekt wspierający. Wynikający z tego niedobór siły roboczej znalazł odzwierciedlenie w zauważalnie rosnących płacach.

W Europie Południowo-Wschodniej (SEE) wzrost PKB zwolnił do 3,7 procent w analizowanym okresie, po gwałtownym wzroście do 5,1 procent w 2017 roku. Jednak wskaźniki ekonomiczne na mniejszych rynkach regionu wykazywały pozytywną tendencję, a tym samym zapewniły stabilny ogólny wzrost. Serbia zaskoczyła rynek dziesięcioletnim rekordem wynoszącym 4,0 procent, głównie z powodu prywatnych inwestycji ze współfinansowaniem realizowanym przez rząd i wzrostem konsumpcji prywatnej. Natomiast Rumunia, największa gospodarka w regionie, nie była w stanie utrzymać nadzwyczajnych wyników osiągniętych w 2017 roku (wzrost 7%), ponieważ zarówno nakłady brutto na środki trwałe, jak i konsumpcja prywatna rosły mniej niż w poprzednim roku. Te same elementy okazały się jednak motorem wzrostu w pozostałych krajach SEE.

Sytuacja gospodarcza w Europie Wschodniej (EE) nadal się poprawiała w 2018 roku. Rosja skorzystała na ożywieniu cen ropy, przy czym popyt gospodarstw domowych nadal się ostabiał. Polityka monetarna i fiskalna Moskwy wywarła efekt stabilizujący, ale bez zapewnienia dodatkowych inwestycji i bodźców wzrostu. Niemniej jednak wzrost PKB w Rosji wzrósł w 2018 r. do 2,3 proc. w wyniku jednorazowych efektów, a zatem był znacznie wyższy niż w poprzednim roku. Jednocześnie stopa inflacji ponownie wzrosła po rekordowo niskim poziomie w poprzednim roku. Ponadto rosyjski rubel został dotknięty nowymi sankcjami USA w kwietniu i wrześniu. Cykl obniżek stóp procentowych w Rosji zatrzymał się w pierwszym kwartale 2018 roku, kiedy sankcje USA skłoniły rosyjski bank centralny do większej ostrożności. W drugiej połowie roku wzrost stóp procentowych wzrósł o 0,50 punktu procentowego do 7,75 procent ze względu na niepewność co do możliwych dalszych sankcji. Gospodarka ukraińska wzrosła o 3,3 procent, nieco więcej niż w poprzednim roku, kontynuując ożywienie. Ponadto ryzyko finansowe zostało zmniejszone na rok 2019, ponieważ współpraca z Międzynarodowym Funduszem Walutowym została wznowiona po długiej przerwie pod koniec 2018 roku. Białoruska gospodarka uzależniona od pozytywnego wpływu ze strony Rosji jako jej dominującego partnera handlowego ostatecznie wzrosła w 2018 roku o 3,0 procent.

Rozwój realnego PKB – zmiana w stosunku do poprzedniego roku w procentach

Region/Kraj	2017	2018	2019f	2020f
Polska	4,8	5,1	3,6	2,9
Słowacja	3,2	4,1	4,0	2,8
Słowenia	4,9	4,6	3,2	2,3
Czechy	4,5	3,0	2,7	2,5
Węgry	4,1	4,8	3,4	2,2
Europa Środkowa	4,5	4,5	3,4	2,7
Albania	3,8	4,0	3,8	2,5
Bośnia i Hercegowina	3,2	2,8	2,7	2,5
Bułgaria	3,8	3,3	3,0	2,5
Chorwacja	2,9	2,6	2,5	2,0
Kosowo	4,2	4,2	4,0	3,0
Rumunia	7,0	4,1	2,5	2,5
Serbia	2,0	4,0	3,5	3,5
Europa Południowo-Wschodnia	5,1	3,7	2,8	2,6
Białoruś	2,5	3,0	2,5	2,0
Rosja	1,5	2,3	1,5	1,5
Ukraina	2,5	3,3	2,7	3,1
Europa Wschodnia	1,6	2,4	1,6	1,6
Austria	2,6	2,7	1,3	1,2
Niemcy	2,5	1,5	1,3	1,0
Strefa Euro	2,5	1,8	1,1	1,0

Sektor bankowy w Austrii

Dzięki pozytywnemu rozwojowi makroekonomicznemu austriacki sektor bankowy był w stanie w 2018 roku wykorzystać dobre wyniki z poprzedniego roku. Działalność bankowości korporacyjnej rozwijała się szczególnie dobrze w 2018 roku, również w przypadku dłuższych okresów kredytowych. Podobnie sektor skorzystał z dalszego dynamicznego udzielania kredytów na nieruchomości, choć regulacje makroostrożnościowe zostały znacznie zaostrzone w ciągu ostatnich dwóch lat. W 2018 roku zwrot z kapitału w przypadku austriackich banków był wspierany przez rezerwy niskiego ryzyka w działalności krajowej i zagranicznej, oscylował w ujęciu skonsolidowanym na poziomie prawie 11 procent, czyli nie tylko na poziomie satysfakcjonującym, ale także znacznie powyżej średniej przewidzianej dla strefy euro. Ten pozytywny wynik finansowy był również wspierany przez pozytywny rozwój biznesu w Europie Środkowej przede wszystkim w Czechach, Rosji, Rumunii, na Węgrzech, w Chorwacji i na Słowacji. Jednak zmiany i programy poprawy efektywności z ostatnich lat również mają na to wpływ. W świetle pozytywnego rozwoju całego rynku austriacki sektor bankowy był w stanie jeszcze bardziej poprawić swoją kapitalizację w okresie sprawozdawczym w porównaniu z innymi zachodnioeuropejskimi sektorami bankowymi, o czym świadczą ostatnie wyniki testów warunków skrajnych (stress-testów) na poziomie europejskim. Jednak wymogi kapitałowe będą stopniowo wzrastać wraz z wprowadzeniem bufora ryzyka systemowego i bufora instytucji o znaczeniu systemowym zalecanego przez Radę Stabilności Rynku Finansowego. Pozytywne skutki dla rentowności austriackich (dużych) banków powinny być odczuwalne w najbliższych latach z uwagi na całkowite zwolnienie z podatku bankowego.

Rozwój sektora bankowego w Europie Środkowej

Szereg czynników w 2018 roku przyczyniło się do znaczącego ożywienia sektora bankowego w Europie Środkowo-Wschodniej w porównaniu z wciąż słabym rozwojem w poprzednich latach. Zarówno nowe kredyty, jak i wzrost aktywów ponownie wzrosły w niektórych krajach CE i SEE (takich jak Czechy, Słowacja i Rumunia). Ponadto więcej rynków bankowych (np. Węgry, Serbia, Chorwacja i Bośnia i Hercegowina) mogło uczestniczyć w ogólnej pozytywnej tendencji, przy znacznym wzroście aktywów odnotowanym niemal wszędzie. W Rosji banki zagraniczne o zrównoważonym modelu biznesowym skorzystały z ogólnego ożywienia otoczenia rynkowego, pomimo dalszego dostosowania rynku przez bank centralny. W szczególności niezbędna nacjonalizacja dwóch głównych rosyjskich banków jesienią 2017 roku nie miała wpływu na cały rynek i na zachodnie banki zagraniczne, które działały jako podmioty niszowe, a nawet w 2018 roku nieznacznie zwiększyły swój udział rynkowy w Rosji. Prawie wszystkie rynki bankowe w Europie Środkowej mają obecnie korzystny stosunek kredytów do depozytów (zasadniczo znacznie poniżej 100 procent), co stanowi solidną podstawę przyszłego wzrostu. Znaczący postęp odnotowano również w spłacie kredytów zagrożonych (NPL). Szczególnie w CE i SEE wskaźnik NPL spadł do niespełna 5 procent w 2018 roku, czyli do najniższego poziomu od 2008 roku. W związku z pozytywnym rozwojem całego rynku, zwrot z kapitału własnego w sektorze bankowym w Europie Środkowej w 2018 roku był w stanie umocnić się na poziomie dwucyfrowym. W szczególności rynki bankowe w Europie Południowo-Wschodniej

charakteryzowały się znaczącym ożywieniem. W rezultacie główne banki zachodnioeuropejskie działające w Europie Środkowej były w stanie odnotować dwucyfrowy zwrot z kapitału w 2018 roku.

Otoczenie regulacyjne

Zmiany w otoczeniu regulacyjnym

W roku sprawozdawczym RBI kontynuowało intensywne prace nad bieżącymi lub zbliżającymi się zmianami regulacyjnymi.

Zmiany w wymaganiach ostrożnościowych (CRD IV / CRR) oraz ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (BRRD, SRMR)

Prawodawca europejski sfinalizował wnioski Komisji Europejskiej dotyczące przeglądu dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych (Capital Requirements Directive IV/Capital Requirements Regulation) oraz dyrektywy w sprawie odzyskiwania środków i restrukturyzacji banków (Bank Recovery and Resolution Directive, BRRD). Przepisy mają obowiązywać odpowiednio od roku 2021 lub 2022. W szczególności odliczenie oprogramowania w sensie równych szans z USA ma kluczowe znaczenie dla RBI. Ponadto niezbędna jest harmonizacja wymogów sprawozdawczych dla instytucji kredytowych. Inne kluczowe czynniki to zmniejszenie aktywów ważonych ryzykiem dla MŚP i projektów infrastrukturalnych.

Bazylea IV

Pod koniec 2017 roku Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego sfinalizował nowe międzynarodowe przepisy dotyczące wymogów kapitałowych w ramach pierwszego filaru (Bazylea IV). Głównym celem jest zapewnienie porównywalności obliczeń ryzyka banków. W tym celu nie tylko standardowe modele zostały skorygowane w znaczących częściach, ale także zredukowano dozwolone obszary zastosowań własnych modeli Banku i zrewidowano ich wymagania. Ponadto, po stopniowym dostosowaniu w fazie przejściowej do 2027 roku, wymogi kapitałowe określone za pomocą wewnętrznych modeli bankowych muszą w przyszłości odpowiadać co najmniej 72,5% wartości obliczonych przy użyciu standardowych modeli (piętro wyjściowe, Output Floor).

Termin wdrożenia przewidziany przez Komitet Bazylejski to 1 stycznia 2022 roku. W ramach UE nie dokonano jednak jeszcze pełnej legalnej implementacji standardów bazylejskich, więc obecnie nie ma szczegółowych wymagań dotyczących przewidywanej daty ich wdrożenia.

BCBS 239

W styczniu 2013 roku Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego wydał 14 ogólnie sformułowanych zasad dotyczących agregacji danych o ryzyku i sprawozdawczości w odniesieniu do instytucji kredytowych (BCBS 239). Biorą one pod uwagę ustalenia Komitetu Bazylejskiego, że jakość danych i zarządzanie mają zasadnicze znaczenie dla zarządzania bankiem i efektywnego działania banków.

Ze względu na klasyfikację jako instytucja ważna systemowo, RBI musi ustanowić zgodność z tymi zasadami. W tym celu opracowano kompleksowy plan działania i plan wdrożenia na poziomie całej Grupy, który jest obecnie wdrażany w porozumieniu z odpowiednimi organami nadzorczymi i zapewnia zgodność z zasadami BCBS 239.

Reorganizacja i restrukturyzacja bankowa

W Austrii BRDD (Bank Recovery and Resolution Directive) została wdrożona przez federalną ustawę o reorganizacji i restrukturyzacji banków (Bundesgesetz über die Sanierung und Abwicklung von Banken, BaSAG). Przegląd pierwotnej BRRD został wynegocjowany do końca 2018 roku w ramach procedury rozmów trójstronnych. Ma ona zostać wdrożona w ciągu maksymalnie dwóch lat od jej publikacji - oczekiwanej w drugim kwartale 2019 roku - poprzez zmianę federalnej ustawy o reorganizacji i restrukturyzacji banków (BaSAG).

Zgodnie z wymogami prawnymi RBI dysponuje grupowym planem naprawczym. Określa on środki w celu przywrócenia stabilności finansowej, jeśli to miałyby okazać się konieczne. BaSAG wymaga również, aby organ właściwy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w ścisłej współpracy z RBI, opracował plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w oparciu o plany naprawcze, w tym przeanalizował, które zobowiązania kwalifikują się jako minimalne wymagania dla funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (Minimum Requirements for Own Funds and Eligible Liabilities, MREL). RBI dąży do wielopunktowego

podejścia do rozliczenia (Multiple-Point-of-Entry, MPE). Grupy zarządcze są specjalnie zdefiniowane dla planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez właściwe organy dla jednostek określonych jako istotne. Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien uprościć skuteczne wykorzystanie narzędzi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i obejmować strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz plan jej wdrożenia. Organ właściwy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji decyduje, które narzędzia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (zbycie, instytucja pomostowa, wydzielenie aktywów i udział wierzycieli) powinny zostać wykorzystane. Zatwierdzone urzędowo przez ten organ kwoty MREL są ustalane dla każdej grupy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i są spodziewane w drugiej połowie 2019 roku.

Dyrektywa o usługach płatniczych (Payment Services Directive 2)

Nowa dyrektywa w sprawie usług płatniczych (PSD 2), która obowiązuje od 13 stycznia 2018 roku, ma na celu poprawę ochrony konsumentów poprzez promowanie bezpieczeństwa usług i stosowania nowych technologii zgodnie z zasadą otwartej bankowości. Dyrektywa umożliwia nowym podmiotom - tzw. dostawcom zewnętrznym (Third Party Payment Service Provider, TPP), takim jak np. fintechy – oferowanie usług płatniczych. Jednocześnie reguluje ich relacje z tradycyjnymi bankami, które muszą zapewnić TPP dostęp do kont klientów, jeśli klienci wyrazili na to zgodę. Te zasady dostępu TPP dla użytkowników usług płatniczych wejdą w życie 14 września 2019 roku. Zostały one uszczegółowione w ciągu ostatniego roku, a już rozpoczęto prace nad ich wdrożeniem.

Rozporządzenie o ochronie danych osobowych (RODO)

Unijne ogólne rozporządzenie o ochronie danych osobowych (RODO) obowiązuje od 25 maja 2018 r., Odnosi się do danych osobowych osób fizycznych (np. klientów lub pracowników) i wzmacnia uprawnienia kontrolne tych osób w odniesieniu do ich danych. Przepisy te dotyczą wszystkich działów RBI zajmujących się danymi osobowymi osób fizycznych. RBI wdrożyło nowe wymagania w ramach kompleksowego projektu. Wprowadzono między innymi procesy realizacji tak zwanych praw osób, których dane dotyczą (np. prawo do informacji, prawo do usunięcia) lub identyfikację naruszeń ochrony danych osobowych, stworzono niezbędne ramy IT, odpowiednie umowy, kompleksowy przegląd oraz audyt i ustanowiono wymaganą strukturę organizacyjną. Oprócz projektu w siedzibie głównej Grupy zrealizowane zostały też inne projekty w jednostkach sieciowych, jak również w austriackich spółkach stowarzyszonych. Były one koordynowane i wspierane przez centralę korporacyjną.

Rynek kapitałowy i zrównoważone finansowanie

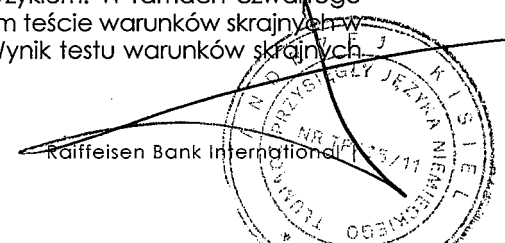
Rok 2018 upłynął pod znakiem rozpoczęcia wdrażania MiFID II, który miał znaczący wpływ na RBI w obszarach rynku i klientów, i wymagał bardzo dużego projektu wdrożeniowego oraz detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (Packaged Retail and Insurance-based Investment Products, PRIIP), które były wykorzystywane do produktów pakietowych (w zakresie papierów wartościowych) wymagających sporządzenia dla klienta wydrukowanego 3-stronicowego standardowego dokumentu informacyjnego. Nowe tematy na poziomie europejskim obejmują regulację obligacji zabezpieczonych (Covered Bonds), których wdrożenie jest nadal oczekiwane w Austrii. Konwersja indeksów benchmarkowych, która jest obciążona znaczną niepewnością – przede wszystkim Eonia (Euro OverNight Index Average) i Euribor (Euro Interbank Offered Rate), którą zaplanowano na początek 2020 roku, została przesunięta o dwa lata z powodu zastrzeżeń i obaw wyrażonych przez uczestników rynku (wdrożenie od początku 2022 roku). Ważnym i nowym dla wszystkich uczestników rynków finansowych jest plan działania Komisji i propozycje regulacyjne dotyczące zrównoważonego finansowania i inwestycji, które począwszy od 2022 roku powinny zmienić przepływy finansowe w kierunku bardziej ekologicznej i bardziej zrównoważonej działalności gospodarczej. W oparciu o jednolite definicje i standardy należy zmienić produkty, usługi i działania sektora finansowego, w tym środki przejrzystości i tad korporacyjny.

Zgodność regulacyjna (§ 39 (6) BWG)

W 2018 roku wytyczne EBA (European Banking Authority) w sprawie zarządzania wewnętrznego (Guidelines on Internal Governance) zostały transponowane do prawa austriackiego. W związku z tym do ustawy Prawo bankowe (Bankwesengesetz, BWG) wprowadzono nowe przepisy (§ 39 ust. 6 BWG), które weszły w życie z dniem 1 stycznia 2019 roku. Zapewni to zwiększone wymogi zgodności z przepisami w celu monitorowania i zapewnienia zgodności z obowiązującym prawem austriackim w Banku. Wdrożenie w RBI opiera się na istniejących metodach i narzędziach.

Nadzór bankowy

Nadzór bankowy realizowany przez Europejski Bank Centralny (EBC) w 2018 roku koncentrował się na czterech obszarach: ryzyka związanego z modelem biznesowym, sile zysku, ryzyku kredytowym skoncentrowanym na kredytach zagrożonych oraz ogólnym zarządzaniu ryzykiem. W ramach czwartego obszaru działalności obejmującej wiele ryzyk RBI uczestniczył w ogólnounijnym teście warunków skrajnych w 2018 roku przeprowadzonym przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego. Wynik testu warunków skrajnych

zależy zasadniczo od trzech czynników: współczynnika kapitałowego, który istnieje na początku testu warunków skrajnych, strat wynikających z symulowanego naprężenia oraz współczynnika kapitałowego na końcu horyzontu testów warunków skrajnych. W porównaniu z poprzednim testem warunków skrajnych, który miał miejsce w 2016 roku (uczestnicząca instytucja: RLB Holding), RBI znacznie się poprawił w odniesieniu do wymienionych czynników, chociaż test warunków skrajnych w 2018 roku był jeszcze bardziej rygorystyczny. Przy ostrym stresie w 2020 roku RBI hipotetycznie osiąga pozostały wskaźnik kapitału podstawowego (CET1) na poziomie 9,7%. Scenariusz warunków skrajnych symulował gwałtowny spadek wzrostu gospodarczego, cen domów i założeń pesymistycznych dotyczących rozwoju gospodarczego w większości krajów Europy Środkowej, Wschodniej i Południowo-Wschodniej. Lepszy wynik RBI odzwierciedla w szczególności współczynnik kapitałowy wzmocniony po połączeniu RZB i RBI, a także lepszą jakość portfela.

Wspólny zespół nadzorczy (Joint Supervisory Team) skupił się w 2018 roku między innymi na ryzyku stopy procentowej RBI w księgach bankowych oraz na przeglądzie wewnętrznych modeli ryzyka kredytowego.

Znaczące wydarzenia w roku obrotowym

Wprowadzenie MSSF 9

Z dniem 1 stycznia 2018 roku zaczęły obowiązywać przepisy nowego standardu rachunkowości instrumentów finansowych (MSSF 9). Zastępuje on poprzedni standard rachunkowości MSR 39 Ujmowanie i wycena instrumentów finansowych. Przepisy nowego standardu są szczególnie widoczne w obszarze utraty wartości instrumentów finansowych, które są wyceniane według zamortyzowanego kosztu lub według wartości godziwej bez wpływu na przychody. Przepisy MSSF 9 dotyczące utraty wartości mają również zastosowanie do pozabilansowych zobowiązań kredytowych i gwarancji finansowych. Model rezerwowania ryzyka zmienia się z modelu zorientowanego na przeszłość zgodnie z MSR 39 (poniesione straty) na model prognozujący zgodnie z MSSF 9 (straty oczekiwane). Natomiast wpływ nowych przepisów na wycenę rynkową kredytów ma drugorzędne znaczenie. W sumie 301 mln EUR udzielonych kredytów musiało zostać ujętych według wartości rynkowej, tj. 0,3% wolumenu instrumentów finansowych.

Biorąc pod uwagę podatki odroczone, efekt przejścia na euro doprowadził do korekty kapitału własnego o minus 169 mln EUR w dniu 1 stycznia 2018 roku, co miało wpływ na około 19 punktów bazowych w stosunku do wskaźnika CET1 (pełne obciążenie). Odpisy z tytułu utraty wartości wzrosły o 285 mln EUR. Przekwalifikowanie instrumentów finansowych miało pozytywny efekt w wysokości 70 mln EUR, głównie z powodu reklasyfikacji zobowiązań według wartości rynkowej.

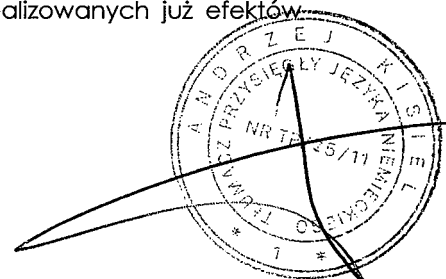
Oprócz wprowadzenia MSSF 9, w RBI zmieniła się również suma bilansowa. Jest to obecnie zgodne z ujawnieniem informacji finansowych (FinRep) wydanym przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EBA). Konwersja ta wymagała również dostosowania wartości okresu porównawczego i daty klucza porównania. Dalsze szczegóły można znaleźć w załączniku w rozdziale Podstawy rachunkowości grupowej w ramach zmian w prezentacji sprawozdań finansowych.

Sprzedaż podstawowej działalności bankowej Raiffeisen Bank Polska do BGZ BNP

W kwietniu 2018 roku została podpisana umowa sprzedaży podstawowej działalności bankowej Raiffeisen Bank Polska S.A. i podział przez wydzielenie na rzecz banku BGZ BNP Paribas S.A., tj. spółkę zależną BNP Paribas S.A. (BNP). Transakcja została zakończona po uzyskaniu zezwoleń regulacyjnych wraz z wydzieleniem w dniu 31 października 2018 roku.

Cena sprzedaży wyniosła 3.250 mln PLN (749 mln EUR), co odpowiada stosunkowi ceny do istotnej wartości księgowej 0,94. Jest to oparte na kapitale podstawowym banku w wysokości 869 mln EUR w momencie podziału przez wydzielenie. Sprzedaż przyniosła pozytywny efekt w wysokości 85 punktów bazowych na wskaźnik CET1 (pełne obciążenie) Grupy RBI. Zgodnie z umową z kupującym, aktywa podstawowe o wartości 9,5 mld EUR oraz aktywa ważone ryzykiem o łącznej wartości 4,9 mld EUR zostały przypisane na podstawową działalność bankową.

Bezpośredni wpływ sprzedaży na skonsolidowany zysk netto RBI wyniósł minus 120 mln EUR, który został już ujęty w rachunku zysków i strat w drugim kwartale 2018 roku. Dodatkowe efekty dekonsolidacji kapitałowo-neutralnej po zamknięciu wyniosły minus 64 mln EUR i dotyczyły głównie zrealizowanych już efektów walutowych.

RBI przekazał pozostałą działalność Raiffeisen Bank Polska S.A., która po podziale przez wydzielenie składała się głównie z portfela detalicznych kredytów hipotecznych w walutach obcych, do nowo utworzonego polskiego oddziału RBI AG. Na dzień bilansowy oddział miał łączny kapitał w wysokości 3,2 mld EUR.

Uplasowanie dodatkowego kapitału podstawowego

Z datą waluty 24 stycznia 2018 roku RBI uplasował emisję dodatkowego kapitału podstawowego Tier 1 (AT1) na czas nieokreślony w wysokości 500 mln EUR. Uznaniowy kupon tej emisji wyniesie do połowy czerwca 2025 roku 4,5 proc. w stosunku rocznym i zostanie później na nowo ustalony. Ze względu na warunki emisji AT1 jest klasyfikowany jako kapitał własny zgodnie z MSR 32. Wraz z kapitałem AT1 o wartości 650 milionów euro, który został uplasowany w lipcu 2017 roku, RBI zakończył zatem planowany program emisji AT1.

Emisja zielonych obligacji

28 czerwca RBI zamknął pierwszą benchmarkową emisję zielonych obligacji (Benchmark-Green-Bond-Emission) austriackiego banku. Obligacje mają wolumen 500 milionów euro i okres zapadalności trzech lat. Kupon to mid swap plus 40 punktów bazowych. Oferta była wyraźnie nadsubskrybowana, a wielkość subskrypcji wyniosła 1,3 mld euro. RBI konsekwentnie kontynuuje strategię zrównoważonego zarządzania, która jest praktykowana od wielu lat. Wpływy z emisji zielonych obligacji zostaną wykorzystane do finansowania zrównoważonych projektów w całej sieci RBI. Alokacja funduszy odbywa się zgodnie z jasno określonym procesem wyboru i oceny. Bieżące raportowanie zapewnia spełnienie kryteriów, nawet po inwestycji, i wskazuje, jaki wkład wniesiono w poprawę zrównoważonego rozwoju.

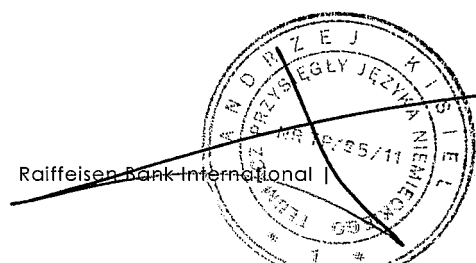
Wynik i rozwój finansowy

W roku podatkowym 2018 RBI ponownie mógł wykorzystać dobrą koniunkturę dla rozwoju gospodarczego w Europie Środkowej i Wschodniej oraz w Austrii w celu dalszego rozwoju. Zysk operacyjny wzrósł o 8 procent lub o 162 mln EUR, licząc rok do roku, i zakończył się na kwocie 2 250 mln EUR, głównie dzięki wyższym przychodom z odsetek i prowizji. Pomimo dekonsolidacji polskiej działalności podstawowej, kredyty wzrosły o 4 procent od początku roku. W związku z utrzymującym się pozytywnym otoczeniem gospodarczym możliwe było również dalsze zmniejszenie się kredytów zagrożonych w 2018 roku oraz sprzedaż licznych wierzytelności kredytowych z zyskiem księgowym dzięki aktywnemu zarządzaniu ryzykiem RBI. Odpisy z tytułu utraty wartości aktywów finansowych były o 146 mln EUR niższe niż w poprzednim roku i wyniosły 166 mln EUR, chociaż w czwartym kwartale nadal konieczne były nowe odpisy aktualizujące w wysokości 159 mln EUR w celu udoskonalenia modeli MSF 9 oraz dla oczekiwanych ryzyk kredytowych nie odzwierciedlonych w modelu z powodu nadzwyczajnych zdarzeń.

Efektom jednorazowym uwzględnionym w całkowitym wyniku finansowym jest strata w wysokości 120 mln EUR ze sprzedaży polskiej podstawowej działalności bankowej. Ponadto wystąpił efekt minus 64 mln EUR wynikający z reklasyfikacji skumulowanych różnic kursowych (recykling) uprzednio ujętych w kapitale własnym jako inne całkowite dochody.

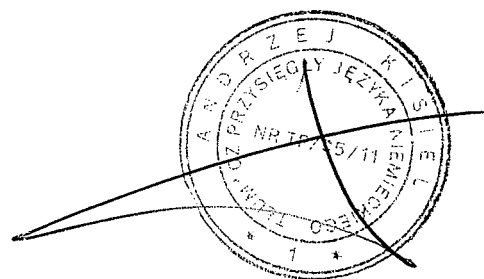
Skonsolidowany zysk netto w okresie sprawozdawczym wyniósł 1 270 mln EUR; oznacza to poprawę o 14 procent lub 154 mln EUR w porównaniu z analogicznym okresem poprzedniego roku.

Zarząd postanowił zaproponować Zwyczajnemu Walnemu Zgromadzeniu dywidendę w wysokości 0,93 EUR na akcję za rok obrotowy 2018. Doprowadziłoby to do maksymalnej wypłaty w wysokości 306 mln EUR lub wskaźnika wypłaty w wysokości 24%.

Wynik finansowy w porównaniu rocznym

w milionach €	2018	2017	Zmiana	
Wynik z tytułu odsetek	3.362	3.225	137	4,2%
Przychody z tytułu dywidend	51	35	16	46,1%
Wynik z tytułu prowizji	1.791	1.719	72	4,2%
Wynik na działalności handlowej i wynik z wycen wartości godziwej	17	35	-19	-52,4%
Wynik z rachunkowości zabezpieczeń	-11	-16	4	-28,0%
Pozostały wynik operacyjny	88	100	-12	-12,0%
Przychód operacyjny	5.298	5.098	199	3,9%
Koszty osobowe	-1.580	-1.554	-26	1,7%
Koszty rzeczowe	-1.178	-1.157	-21	1,8%
Amoryzacja	-290	-300	10	-3,2%
Koszty administracyjne	-3.048	-3.011	-37	1,2%
Wynik operacyjny	2.250	2.087	162	7,8%
Pozostały wynik	-161	0	-161	-
Podatki i opłaty specjalne wynikające ze środków państwowych	-170	-163	-7	4,0%
Utrata wartości aktywów finansowych	-166	-312	146	-46,9%
Wynik przed opodatkowaniem	1.753	1.612	141	8,8%
Podatki od dochodu i zysku	-355	-366	11	-2,9%
Wynik po opodatkowaniu	1.398	1.246	152	12,2%
Wynik przypisany udziałom niekontrolującym	-128	-130	2	-1,4%
Wynik Grupy	1.270	1.116	154	13,8%

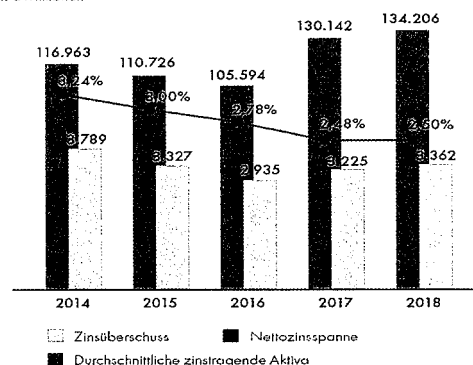

Przychody operacyjne

Przychody operacyjne wzrosły rok do roku o 4 procent lub o 199 mln EUR, do kwoty 5.298 mln EUR. 4-procentowy wzrost wyniku odsetkowego do 3 362 mln EUR był spowodowany wzrostem akcji kredytowej, podczas gdy średnie oprocentowane aktywa Grupy wzrosły o 3 procent. Wzrost kredytów odnotowano na prawie wszystkich rynkach, przy czym najbardziej znaczący wkład pochodzi z centrali Grupy, Czech, Rumunii i Słowacji. Marża odsetkowa netto wzrosła o 3 punkty bazowe do 2,50 procent, głównie dzięki podwyżkom stóp procentowych w Rumunii, Czechach i na Ukrainie. Pomimo znacznych strat w wartościach walut wschodnioeuropejskich (dewaluacja Rubla rosyjskiego o 11 procent i rubla białoruskiego o 9 procent), wynik z tytułu przewidywanego wzrostu również o 72 mln EUR rok do roku do kwoty 1 791 mln EUR. Wzrost ten pochodził głównie z Raiffeisen Bausparkasse, centrali Grupy i z Rumunii.

Entwicklung der Nettozinsspanne

in € Millionen

Koszty administracyjne

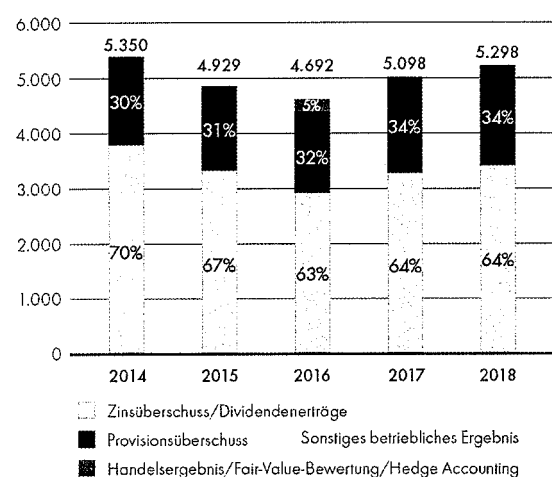
Koszty administracyjne wzrosły o 37 mln EUR rok do roku do kwoty 3.048 mln EUR. Rozwój waluty spowodował zmniejszenie o 65 mln EUR. Średnia liczba pracowników spadła o 394 ekwiwalenty pełnego czasu pracy do 49 745 w porównaniu z rokiem ubiegłym z powodu sprzedaży polskiej podstawowej działalności bankowej. Z wyłączeniem tego efektu nastąpiłby wzrost o 759 ekwiwalentów pełnego czasu pracy. Niemniej jednak koszty osobowe wzrosły o 26 mln EUR do kwoty 1.580 mln EUR, głównie z powodu wyższych poziomów wynagrodzeń na wielu rynkach i wyższych premii. Koszty ogólnego zarządu wzrosły o 21 mln EUR w porównaniu z analogicznym okresem ubiegłego roku, głównie z powodu wyższych składek na ubezpieczenia depozytów w Rosji, Rumunii i Polsce, a także zakupu usług informatycznych dla projektów innowacyjnych w centrali Grupy. Liczba oddziałów zmniejszyła się rok do roku o 250 do liczby 2159, głównie w wyniku sprzedaży polskiej podstawowej działalności bankowej, bez tego jednorazowego efektu spadek wyniósł 13 oddziałów.

Amortyzacja rzeczowych aktywów trwałych i wartości niematerialnych zmniejszyła się o 3 procenty lub o 10 mln EUR.

Rozwój przychodów operacyjnych

Entwicklung der Betriebserträge

in € Millionen

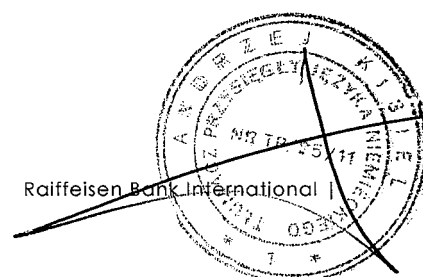
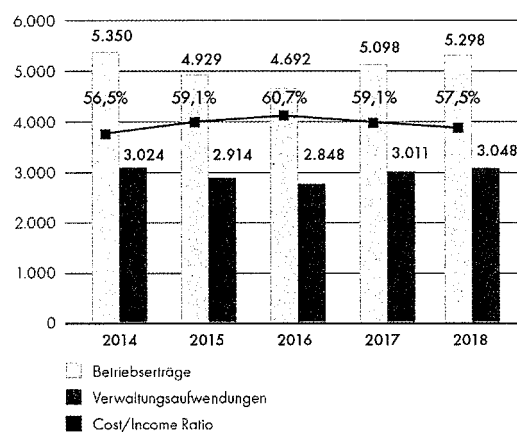

Największe spadki odnotowały Rosja i Chorwacja.

Rozwój wskaźnika kosztów do dochodów

Entwicklung der Cost/Income Ratio

in € Millionen

Pozostały wynik

Pozostały wynik wynosił minus 161 mln EUR po zrównoważonym wyniku w poprzednim roku. Główną siłą sprawczą była strata 120 mln euro ze sprzedaży polskiej podstawowej działalności bankowej. Ponadto wpływ recyklingu skumulowanych różnic kursowych uprzednio ujętych w innych całkowitych dochodach wyniósł minus 64 mln EUR. Zostało to skompensowane wyższym wkładem spółek zależnych i stowarzyszonych (plus 21 mln EUR), głównie z powodu niższej utraty wartości inwestycji w jednostkach stowarzyszonych.

Podatki i opłaty specjalne wynikające ze środków państwowych

Wydatki na opłaty i opłaty specjalne ze środków rządowych wzrosły o 7 mln EUR rok do roku do 170 mln EUR. Zmiana ta wynikała głównie z uwolnienia rezerw w Rumunii w ubiegłym roku w wysokości 21 mln EUR w związku z tzw. Walkaway Law. Natomiast składki na fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków, które - podobnie jak większość opłat bankowych - musiały zostać w pełni ujęte na początku roku, zostały zmniejszone o 11 mln EUR, głównie z powodu niższych składek w Rumunii i Austrii. Wydatki na opłatę bankową spadły o 5 mln EUR do wysokości 116 mln EUR w wyniku sprzedaży polskiej podstawowej działalności bankowej.

Utrata wartości aktywów finansowych

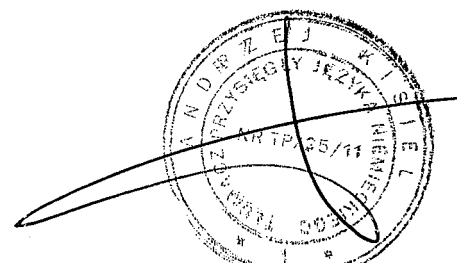
Odpisy z tytułu utraty wartości aktywów finansowych wyniosły 166 mln EUR w okresie sprawozdawczym w porównaniu do 312 mln EUR w tym samym okresie roku poprzedniego. Oprócz zmniejszenia kredytów zagrożonych, dzięki dobremu otoczeniu makroekonomicznemu, na ten pozytywny rozwój wpłynęły również wpływy i zyski z reorganizacji w wysokości 587 mln EUR, co spowodowało dodatni wynik finansowy w wysokości 116 mln EUR. Największe zmiany w kosztach ryzyka odnotowano w segmencie Korporacje i Rynki Grupy (Group Corporates & Markets) (spadek o 199 mln EUR), w Rumunii (spadek o 35 mln EUR) oraz w Chorwacji (spadek o 29 mln EUR). Z drugiej strony, w czwartym kwartale utrata wartości wzrosła o 159 mln euro z powodu udoskonaleń modeli MSSF 9 (w przypadku kredytów niezagrożonych) i rezerw na spodziewane niedające się przewidzieć ryzyko kredytowe z powodu nadzwyczajnych zdarzeń. Poprawa wskaźnika kredytów NPL dla klientów była również kontynuowana w 2018 roku: od początku roku spadła o 1,9 punktu procentowego i na koniec grudnia wyniosła 3,8%. Wskaźnik pokrycia NPL (NPL Coverage Ratio) w dalszym ciągu poprawiał się o 10,6 punktu procentowego do 77,6%, głównie ze względu na sprzedaż wysoce zabezpieczonych kredytów i przyjęcie po raz pierwszy MSSF 9.

Podatki od dochodu i zysku

Koszty podatkowe spadły o 11 mln EUR do wysokości 355 mln EUR. Efektywna stopa podatkowa spadła o 2 punkty procentowe do 20 procent, głównie dzięki wyższemu wkładowi RBI AG w wynik finansowy.

Wynik Grupy

Wynik udziałów niekontrolujących zmienił się tylko marginalnie ze 130 mln EUR w poprzednim roku do 128 mln EUR, podczas gdy wynik Grupy wzrósł o 154 mln EUR do wysokości 1 270 mln EUR.

Wynik finansowy w porównaniu kwartalnym

Wyniki kwartalne

w milionach €	Q4/2017	Q1/2018	Q2/2018	Q3/2018	Q4/2018
Wynik z tytułu odsetek	818	829	834	856	843
Przychody z tytułu dywidend	5	9	48	3	-9
Wynik z tytułu prowizji	447	410	460	455	467
Wynik na działalności handlowej i wynik z wycen wartości godziwej	9	-1	18	4	-3
Wynik z rachunkowości zabezpieczeń	-23	-1	-1	1	-11
Pozostały wynik operacyjny	21	45	20	14	8
Przychód operacyjny	1.277	1.291	1.379	1.334	1.294
Koszty osobowe	-409	-384	-396	-383	-416
Koszty rzeczowe	-315	-286	-287	-280	-325
Amoryzacja	-75	-70	-71	-71	-79
Koszty administracyjne	-798	-740	-754	-734	-819
Wynik operacyjny	479	551	625	600	475
Pozostały wynik	-31	27	-121	7	-74
Podatki i opłaty specjalne wynikające ze środków państwowych	-17	-132	-8	-16	-13
Utrata wartości aktywów finansowych	-121	83	0	-28	-222
Wynik przed opodatkowaniem	311	529	496	563	166
Podatki od dochodu i zysku	-77	-98	-106	-111	-40
Wynik po opodatkowaniu	234	430	389	452	127
Wynik przypisany udziałom niekontrolującym	-28	-31	-33	-35	-29
Wynik Grupy	206	399	357	417	97

Zmiana w czwartym kwartale 2018 roku w porównaniu z trzecim kwartałem 2018 roku

Przychód operacyjny

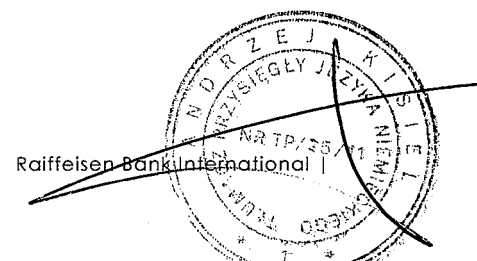
Wynik z tytułu odsetek był niższy o 2% lub o 13 mln EUR kwartał do kwartału i spadł do 843 mln EUR. Wywołany był spadkiem o 35 mln EUR ze względu na sprzedaż w Polsce podstawowej działalności bankowej. Efekt ten został częściowo skompensowany wyższymi przychodami z tytułu odsetek na wielu innych rynkach. Największy wzrost w wysokości 7 mln EUR odnotowany został w Czechach dzięki wyższym wolumenom kredytów dla klientów. W Rosji wyższe dochody odsetkowe, głównie dzięki inwestycjom w obligacje sektora publicznego w trzecim kwartale i wyższym wolumenom kredytów dla klientów, doprowadziły do wzrostu wyniku o 2 mln EUR. Marża odsetkowa netto RBI wzrosła o 1 punkt bazowy do 2,52 procent.

W porównaniu z trzecim kwartałem 2018 roku wynik z tytułu opłat i prowizji poprawił się o 3 procent, czyli o 12 mln EUR, osiągając kwotę 467 mln EUR. Wzrost ten był głównie spowodowany wyższymi przychodami prowizyjnymi z działalności kredytowej i gwarancyjnej w centrali Grupy i Raiffeisen Bausparkasse, a także zwiększonymi obrotami dotyczącymi płatności w Rosji. Z drugiej strony, wynik z tytułu opłat i prowizji spadł w Polsce z powodu sprzedaży polskiego biznesu bankowego.

Wynik na działalności handlowej spadł o 7 mln EUR do minus 3 mln EUR w porównaniu z poprzednim kwartałem, głównie z powodu strat na wartościach niematerialnych i prawnych oraz ujemnych różnic kursowych. Zostało to skompensowane niższymi stratami z tytułu wyceny kredytów w kategorii ustawaowa wartość godziwa poprzez zysk/stratę (Mandatorily Fair Value Through Profit/Loss).

Wynik z rachunkowości zabezpieczeń zmniejszył się o 13 mln EUR z powodu przeliczeń zabezpieczeń wartości godziwej w centrali Grupy.

Pozostałe przychody operacyjne spadły z 14 mln EUR do 8 mln EUR kwartalnie. Było to spowodowane utworzeniem innych rezerw (wzrost o 5 mln EUR), głównie w sprawach sądowych w Rosji i Rumunii w czwartym kwartale. Wynik z usunięcia aktywów finansowych i zobowiązań zmniejszył się o 4 mln EUR do 2 mln EUR, głównie w Czechach i Rosji. Odwrotnie zaś przedstawia się to w przypadku wyniku z działalności pozabankowej, który poprawił się o 5 mln euro do kwoty 15 mln EUR dzięki rozwojowi w Słowenii, Białorusi oraz dzięki Raiffeisen Leasing Austria.

Koszty administracyjne

Koszty administracyjne w wysokości 819 mln EUR w czwartym kwartale były o 12% lub o 85 mln EUR wyższe niż w poprzednim kwartale, które to koszty były na poziomie 734 mln EUR.

Koszty osobowe wzrosły o 32 mln EUR kwartał do kwartału do 416 mln EUR. Głównymi powodami tego były wzrost rezerw na świadczenia emerytalne, premie i odprawy, głównie w centrali Grupy i w Rosji, a także decyzje dotyczące rezerw urlopowych w trzecim kwartale. Wzrost liczby zatrudnionych pracowników w czwartym kwartale dotyczył głównie Rosji i centrali Grupy.

Koszty rzeczowe wzrosły o 45 mln EUR do 325 mln EUR z powodu sezonowo zwiększonych wydatków na reklamę, przede wszystkim w Rosji, a także kosztów prawnych i konsultacyjnych centrali Grupy na sprzedaż polskiej podstawowej działalności bankowej.

Amortyzacja środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych wzrosła w czwartym kwartale o 8 mln EUR do kwoty 79 mln EUR. Głównymi powodami były dostosowanie okresu użytkowania budynku na Węgrzech, a także aktywacja samodzielnie opracowanego oprogramowania w Rumunii i w centrali Grupy.

Pozostały wynik

Pozostały wynik był ujemny na poziomie 74 mln EUR w czwartym kwartale 2018 roku, po odnotowaniu dodatniego wyniku na poziomie 7 mln EUR w trzecim kwartale. Spadek ten wynikał głównie z dwóch czynników: recykling skumulowanych różnic kursowych - które uprzednio były ujemne w innych całkowitych dochodach - spowodował w czwartym kwartale negatywny skutek w wysokości 64 mln EUR w związku ze sprzedażą polskiej podstawowej działalności bankowej. Ponadto w czwartym kwartale odnotowano utratę wartości w wysokości 19 mln EUR na inwestycjach w jednostkach stowarzyszonych.

Podatki i opłaty specjalne wynikające ze środków państwowych

Opłaty i opłaty specjalne ze środków rządowych spadły o 4 miliony euro do kwoty 13 milionów euro w porównaniu z trzecim kwartałem. Przy czym warto odnotować, że opłata bankowa - w związku z dokonaniem sprzedaży polskiej podstawowej działalności bankowej - spadła w czwartym kwartale o 4 mln EUR.

Utrata wartości aktywów finansowych

W czwartym kwartale 2018 roku odpisy z tytułu utraty wartości aktywów finansowych wyniosły 222 mln EUR. Po 28 mln EUR w porównaniu do poprzedniego kwartału. Ten silny wzrost był głównie spowodowany rezerwami w wysokości 105 mln EUR w związku z udoskonaleniem modeli MSSF 9 i rezerwami w wysokości 54 mln EUR na nieoprocenowane oczekiwane ryzyko kredytowe z powodu nadzwyczajnych zdarzeń (w szczególności możliwych sankcji rosyjskich).

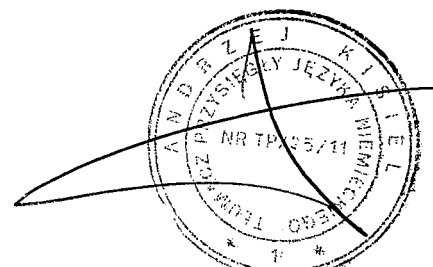
Największe zmiany wystąpiły w segmencie Europy Wschodniej ze wzrostem o 58 mln EUR, z czego tylko Rosji przypadło w udziale 52 mln EUR. W Europie Środkowej wzrost wyniósł 54 mln euro i w 20 mln euro pochodził ze Słowacji oraz po 16 mln euro odpowiednio z Czech i z Polski. W Europie Południowo-Wschodniej odpisy z tytułu utraty wartości wzrosły o 49 mln EUR w ujęciu kwartalnym, przy czym w przypadku Rumunii - 25 mln EUR, w przypadku Chorwacji - 11 mln EUR, a w przypadku Bułgarii - 6 mln EUR. Segment Korporacje i Rynki Grupy (Group Corporates & Markets) przyczynił się do wzrostu o 27 milionów euro.

Podatki od dochodu i zysku

Podatki od dochodu i zysku spadły o 71 mln EUR do kwoty 40 mln EUR, głównie z powodu wyniku finansowego. Natomiast efektywna stopa podatkowa wzrosła o 4 punkty procentowe do 24 procent.

Wynik Grupy

Skonsolidowany zysk netto znacznie spadł o 319 mln EUR do kwoty 97 mln EUR. Było to spowodowane głównie wyższymi odpisami z tytułu utraty wartości aktywów finansowych w wysokości 194 mln EUR oraz spadkiem wyniku operacyjnego o 124 mln EUR, co z kolei było związane głównie ze sprzedażą polskiej podstawowej działalności bankowej oraz ze skutkami sezonowymi dla kosztów ogólnego zarządu.

Bilans

Pomimo sprzedaży polskiej podstawowej działalności bankowej (9 506 mln EUR), łączne aktywa RBI (suma bilansowa) wzrosły od początku roku o 4%, czyli o 4 969 mln EUR, do kwoty 140 115 mln EUR. Rozwój waluty wobec EUR - przede wszystkim deprecjacja rosyjskiego Rubla o 13 procent, białoruskiego Rubla o 5 procent i węgierskiego Forinta oraz polskiego Złotego o odpowiednio 3 procent w każdym przypadku, w przeciwieństwie do aprecjacji ukraińskiej Hrywny o 6 procent i Dolara amerykańskiego o 5 procent - skutkowało przy tym obniżką o 661 mln EUR.

Aktywa

w milionach €	31.12.2018	31.12.2017	Zmiana	
Należności od instytucji kredytowych	9.998	10.741	-743	-6,9%
Należności od klientów	80.866	77.745	3.121	4,0%
Papiery wartościowe	19.778	21.967	-2.189	-10,0%
Środki pieniężne i inne aktywa	29.473	24.694	4.780	19,4%
łącznie	140.115	135.146	4.969	3,7%

Spadek należności od instytucji kredytowych o 7% lub o 743 mln EUR do kwoty 9 998 mln EUR wynikał głównie ze spadku akcji kredytowej dla czeskiego i węgierskiego Banku Narodowego.

Pomimo sprzedaży polskiej podstawowej działalności bankowej należności od klientów wzrosły o 4 procent lub o 3.121 mln EUR do kwoty 80.866 mln EUR. Bez wspomnianej sprzedaży pozycja ta wzrosłaby o 10 procent lub o 7 754 mln EUR. Znaczący wzrost miał miejsce w centrali Grupy (o 3.596 mln EUR) i był spowodowany dzięki krótkoterminowym kredytom (w wyniku realizacji promes kredytowych) oraz długoterminowym kredytom. Ponadto, wzrosła szczególnie akcja kredytowa w Republice Czeskiej dla gospodarstw domowych (kredyty hipoteczne) oraz dla przedsiębiorstw niefinansowych (finansowanie inwestycji) (wzrost o 991 mln EUR lub o 10 procent), w Rumunii (wzrost o 898 mln EUR lub o 19 procent we wszystkich grupach produktów, głównie na rzecz przedsiębiorstw niefinansowych oraz w mniejszym stopniu na rzecz gospodarstw domowych), na Słowacji (wzrost o 717 mln EUR lub o 8 procent, głównie kredytów hipotecznych dla gospodarstw domowych) i w Rosji (wzrost o 568 milionów EUR lub o 7 procent, pomimo silnej deprecjacji waluty, głównie na rzecz przedsiębiorstw niefinansowych i gospodarstw domowych). W Europie Środkowej, Południowo-Wschodniej i Wschodniej kredyty dla gospodarstw domowych wzrosły o 2 371 mln EUR, a dla przedsiębiorstw niefinansowych o 1 921 mln EUR.

Spadek wartości papierów wartościowych wynika głównie ze sprzedaży polskiej podstawowej działalności bankowej (minus 3 311 mln EUR). Zostało to skompensowane wzrostem w rosyjskich obligacjach rządowych opiewających na kwotę 990 mln EUR.

Od początku roku zasoby gotówkowe wzrosły o 5 652 mln EUR do 22 557 mln EUR, zwłaszcza w centrali Grupy, głównie w wyniku depozytów w Narodowym Banku Austrii. Pozostałe aktywa zmniejszyły się o 872 mln EUR do 6 916 mln EUR, głównie z powodu spadku wartości rzeczowych aktywów trwałych, pochodnych instrumentów finansowych i należności podatkowych.

Zobowiązania

w milionach €	31.12.2018	31.12.2017	Zmiana	
Zobowiązania wobec instytucji kredytowych	23.980	22.378	1.602	7,2%
Zobowiązania wobec klientów	87.038	84.974	2.064	2,4%
Obligacje i inne zobowiązania	16.684	16.553	130	0,8%
Kapitał własny	12.413	11.241	1.172	10,4%
łącznie	140.115	135.146	4.969	3,7%

Wolumen refinansowania Grupy przez instytucje kredytowe, który dotyczy głównie krótkoterminowego refinansowania w centrali Grupy, wzrósł o 7 procent lub o 1,602 mln EUR do kwoty 23.980 mln EUR.

Zobowiązania wobec klientów wzrosły o 2 064 mln EUR do 87 038 mln EUR, pomimo sprzedaży polskiej podstawowej działalności bankowej (8 237 mln EUR). Bez sprzedaży pozycja ta zwiększyłaby się o 12 procent lub o 10 301 mln EUR. Największe wzrosty pochodziły z siedziby Grupy (wzrost o 5 007 mln EUR lub o 34 procenty, głównie lokaty krótkoterminowe), z Rosji (wzrost o 1 680 mln EUR lub o 18 procent, głównie depozyty krótkoterminowe od przedsiębiorstw niefinansowych i gospodarstw domowych), ze Słowacji (wzrost o 891 mln EUR lub o 9 procent), z Czech (wzrost o 738 mln EUR lub o 6 procent), z Rumunii (wzrost o

679 mln EUR lub o 11 procent), z Węgier (wzrost o 621 mln EUR lub o 12 procent) i z Chorwacji (wzrost o 346 mln EUR lub o 10 procent).

Informacje na temat finansowania znajdują się w punkcie (53) Zarządzanie płynnością w raporcie na temat ryzyka skonsolidowanego sprawozdania finansowego.

Kapitał własny w bilansie.

Po uwzględnieniu wpływu zastosowania MSSF 9 kapitał własny, w tym udziały niekontrolujące, wzrósł o 1 341 mln EUR z 1 69 mln EUR do 12 413 mln EUR. Z tej kwoty 496 mln EUR przypada na transakcje kapitałowe, 1,217 mln EUR na wynik całoroczny i minus 343 mln EUR na wypłatę dywidendy.

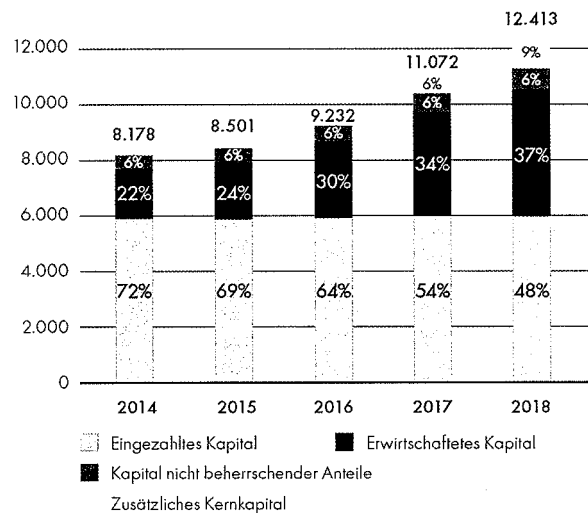
Na początku 2018 roku RBI z powodzeniem uplasował dodatkowy kapitał Poziomu 1 (AT1) o wolumenie 500 mln EUR z nieograniczonym terminem zapadalności. Po odjęciu kosztów emisji i dyskonta kapitał wzrósł zatem o 496 mln EUR. AT1 jest klasyfikowany jako kapitał własny zgodnie z warunkami MSR 32.

Po tym, jak RBI nie wypłacił dywidendy swoim akcjonariuszom za lata obrotowe 2014–2016 w celu wzmocnienia bazy kapitałowej, w czerwcu 2018 roku Zwyczajne Walne Zgromadzenie postanowiło wypłacić dywidendę w wysokości 0,62 EUR za akcję za rok obrotowy 2017. W wyniku tego została wypłacona dywidenda w wysokości 204 mln EUR. Ponadto wypłacono 79 mln EUR udziałowcom niekontrolującym spółki Grupy. Na dodatkowy kapitał podstawowy przypadła również wypłata dywidendy w wysokości 60 mln EUR.

Łączny wynik w wysokości 1 217 mln EUR składał się z wyniku po opodatkowaniu w wysokości 1 398 mln EUR i pozostałego wyniku w wysokości minus 181 mln EUR. Na pozostały wynik miał wpływ przede wszystkim rozwój cen Rubla rosyjskiego i sprzedaż podstawowej działalności bankowej w Polsce. Dewaluacja Rubla rosyjskiego spowodowała ujemny wynik w wysokości 223 mln EUR wynikający z przeliczenia walut obcych w Grupie, co zostało częściowo skompensowane wynikiem zabezpieczenia inwestycji netto w Rosji (42 mln EUR). Sprzedaż polskiej podstawowej działalności bankowej spowodowała reklasyfikację (recykling) skumulowanych różnic kursowych w wysokości 64 mln EUR z kapitału własnego do wyniku finansowego w rachunku zysków i strat.

Zusammensetzung des Eigenkapitals

in € Millionen

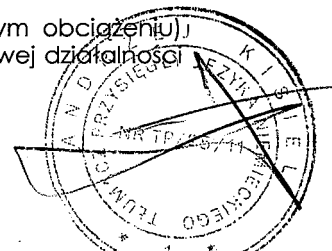

Fundusze własne zgodnie z CRR / BWG

Na dzień 31 grudnia 2018 roku kapitał własny RBI (CET1) po odliczeniu wyniósł 9 702 mln EUR. Stanowi to wzrost o 436 mln EUR w porównaniu z wartością na koniec roku 2017. Wzrost ten można przypisać uwzględnieniu zysku wygenerowanego w kapitale regulacyjnym. Natomiast na CET1 negatywnie wpłynęły: konwersja na nowy standard rachunkowości MSSF 9 od 1 stycznia 2018 roku, skutki walutowe oraz wpływ innych pozycji podlegających odliczeniu. Kapitał podstawowy (Tier 1) po odliczeniu wzrósł o 1.089 mln EUR do wysokości 10.928 mln EUR, w szczególności dzięki uplasowaniu w styczniu 2018 roku dodatkowego kapitału Tier 1 w kwocie 500 mln EUR o nieograniczonym terminie zapadalności oraz zmian w CET1. Pomocnicze fundusze własne spadły z kolei o 690 mln EUR do 2 363 mln EUR w wyniku wcześniejszego wykupu i umorzenia instrumentów kapitałowych. Fundusze własne RBI na dzień bilansowy wyniosły 13 291 mln EUR, co stanowi wzrost o 399 mln EUR w porównaniu do poziomów na koniec 2017 roku.

Aktywa ważone ryzykiem (całkowite RWA, risk-weighted assets) na dzień 31 grudnia 2018 roku o wartości 72 672 mln EUR były o 770 mln EUR wyższe niż w poprzednim roku. Główną przyczyną tego wzrostu był rozwój biznesu względnie nowego biznesu w Grupach Korporacyjnych i Rynkach (Group Corporates & Markets) w Rosji, w Rumunii, w Czechach (częściowo z powodu zakończenia transakcji sekurytyzacji) i na Słowacji. Odwrótny efekt przyniosła sprzedaż polskiej podstawowej działalności bankowej, która obniżyła RWA o 4.941 mln euro.

Współczynnik kapitału podstawowego Tier 1 (Common Equity Tier 1 Ratio) (przy pełnym obciążeniu) poprawił się o 0,6 punktu procentowego do 13,4%, przy czym sprzedaż polskiej podstawowej działalności

bankowej wyniosła 0,9 punktu procentowego. Wskaźnik Tier 1 (przy pełnym obciążeniu) poprawił się o 1,3 punktu procentowego do 14,9 procent, a wskaźnik kapitału własnego (przy pełnym obciążeniu) o 0,3 punktu procentowego do 18,2 procent.

Badania i rozwój

Jako bank uniwersalny RBI działa w dziedzinie badań i rozwoju w ramach swojej działalności.

Rozwój produktów

W dziedzinie inżynierii finansowej (Financial Engineering) opracowywane są rozwiązania dostosowane do potrzeb klientów w związku z inwestycjami, finansowaniem lub zabezpieczaniem ryzyka. Oprócz strukturyzowanych produktów inwestycyjnych, inżynieria finansowa obejmuje również finansowanie strukturyzowane, tj. koncepcje finansowania, które wykraczają poza stosowanie standardowych instrumentów, takich jak te wykorzystywane przy nabywaniu lub finansowaniu projektów. RBI opracowuje również indywidualne rozwiązania dla swoich klientów, aby pokryć szeroki zakres ryzyk - od ryzyka stopy procentowej i ryzyka walutowego po ryzyko cen surowców. Oprócz inżynierii finansowej RBI aktywnie pracuje również nad dalszym rozwojem zintegrowanych rozwiązań produktowych dla płatności międzynarodowych w obszarze zarządzania gotówką (Cash Management).

Cyfryzacja

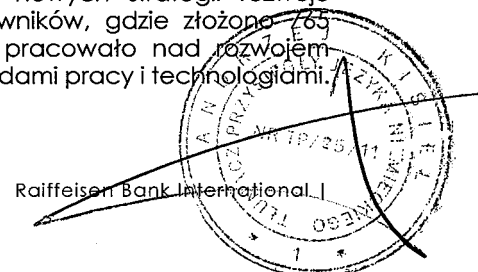
RBI stale intensywnie pracuje nad szansami i możliwościami, które powstają dla Grupy w wyniku postępującej cyfryzacji branży finansowej. Ze względu na znaczenie tego trendu w 2018 roku połączono dawne działy Strategii Grupy, Bankowości Cyfrowej i Innowacji Grupy. Nowy dział Strategii i Innowacji Grupy (Group Strategy & Innovation) jest przypisany do Prezesa Zarządu i łączy dział strategii z działami innowacji fin-tech partnerships i innovation management, a także dział transformacji Grupy. Oprócz opracowywania i wdrażania innowacji i partnerstw, włączony zostanie także strategiczny komponent cyfrowej transformacji RBI. W kontekście strategii innowacji w kwietniu 2018 roku utworzono również specjalną Radę ds. Innowacji, która koordynuje i kieruje wszystkimi działaniami innowacyjnymi Grupy.

Na początku 2018 roku RBI pomyślnie ukończyło pierwszą rundę programu partnerskiego własnego inkubatora z sektora fintech Elevator Lab. Pięć wybranych fintechów przedstawiło wyniki swoich projektów pilotażowych, które były opracowane ciągu ostatnich czterech miesięcy. W maju 2018 roku podpisano umowę o współpracy z jednym z uczestników, austriacką firmą „kompany“. Wraz z kompany, RBI opracowało i wdrożyło innowacyjne rozwiązanie Know-Your-Customer (KYC), które jest optymalnie dostosowane do potrzeb regulacyjnych RBI. Wraz z dwoma innymi firmami uczestniczącymi RBI kontynuuje intensywne dyskusje i opracowywanie wspólnych projektów.

W maju 2018 roku RBI zaprezentowało swoją nową spółkę inwestycyjną venture capital Elevator Venture. Ma kapitał inwestycyjny w wysokości 25 milionów euro i koncentruje się na strategicznych bezpośrednich inwestycjach w wybrane fintechy, współinwestycje i inwestycje w inne fundusze venture capital. Elevator Ventures stanowi zatem logiczny dodatek do Elevator Lab, ponieważ można teraz oczekiwać również dalszych inwestycji w uczestników. Dostępny jest również kapitał wzrostu dla młodych firm. Celami inwestycyjnymi są fintechy, które zdobyły już początkowe doświadczenie na rynku i teraz potrzebują kapitału, aby dalej skalować swoje modele biznesowe. Ponadto RBI, dzięki swojej wiedzy fachowej i rozległej sieci w Europie Środkowo-Wschodniej, jest szczególnie interesujące dla międzynarodowych fintechów.

W październiku 2018 roku rozpoczął się drugi nabór projektów w ramach Elevator Lab. Z ponad 400 aplikacji - wzrost o ponad 20 procent w porównaniu z 2017 rokiem - wybrano ośmiu fintechów, które będą współpracować z RBI przy projektach pilotażowych. Po raz pierwszy osiem banków sieci RBI uczestniczyło w selekcji fintechów w ramach regionalnych wyzwań Elevator Lab.

W 2018 roku RBI nie tylko kontynuowało rozszerzanie współpracy z fintechami, ale także nadal koncentrowało się na wzmocnieniu innowacyjnej siły własnych pracowników. Na przykład w czerwcu 2018 roku uruchomiono wewnętrzny program dedykowany dla opracowania nowych strategii rozwoju obejmujący całą Grupę, w którym zarejestrowało się ponad 3600 pracowników, gdzie złożono 765 pomysłów. Od sierpnia do grudnia osiem interdyscyplinarnych zespołów pracowało nad rozwojem projektów pilotażowych. Pracownicy zapoznali się także z nowoczesnymi metodami pracy i technologiami.

W 2018 roku RBI również intensywnie pracował nad technologią blockchain. W ramach tego projektu skupiono się na konkretnych zastosowaniach w dziedzinie finansowania handlu, biznesu na rynku kapitałowym i transakcji płatniczych. Ponadto pomyślnie zakończono wstępne studia wykonalności w związku z wymaganymi procesami identyfikacji. Aby dalej rozwijać rozwiązania blockchain, RBI zawarł umowę o współpracy z Instytutem Kryptoekonomii Uniwersytetu Ekonomicznego w Wiedniu i jest członkiem międzynarodowego konsorcjum blockchain R3 od końca 2017 roku.

Działania rozpoczęte w poprzednim roku w obszarze zaawansowanej analityki - zaawansowanej analizy danych i ewaluacji, przy pomocy których nie tylko lepiej rozumiemy, ale także kontrolujemy - procesy przedsiębiorcze - trwały w całym okresie sprawozdawczym. Na przykład w ubiegłym roku opracowano koncepcję, która jest obecnie operacjonalizowana.

Od 2018 roku RBI jest pierwszym bankiem w Austrii, który zaoferował klientom korporacyjną identyfikację wideo (Video ID). Dzięki temu klienci mogą wykonać wymaganą przez prawo identyfikację w ciągu kilku minut za pomocą wideo, a tym samym zaoszczędzić czas na identyfikację spotkań z pracownikiem banku lub notariuszem. Aby wdrożyć tę ofertę, RBI założył w Wiedniu Centrum Kompetencji Identyfikacyjnych i Weryfikacji (Identification & Verification Competence Center).

Banki sieciowe w Europie Środkowo-Wschodniej również regularnie inicjują innowacyjne projekty. Na przykład bank zależny w Rosji jest pionierem we wdrażaniu technologii blockchain. We wrześniu 2018 roku we współpracy z Rosyjskim Bankiem Centralnym oraz wiodącymi instytucjami państwowymi i bankami zainicjowana została pierwsza transakcja certyfikatu hipotecznego na państwowej platformie Masterchain.

Tatra banka była pierwszym bankiem na Słowacji, który w 2018 roku wprowadził rozpoznawanie twarzy w bankowości mobilnej, kontynuując serię innowacji w dziedzinie biometrii. Ogólnie rzecz biorąc, Tatra banka, z szeroką gamą produktów bankowości cyfrowej i mobilnej, jest jednym z wiodących banków w Europie Środkowo-Wschodniej i wielokrotnie wprowadza innowacyjne rozwiązania do Grupy. We wrześniu 2018 roku Tatra banka otworzyła również własny inkubator z sektora fintech we współpracy z centrum współpracy Co-Working Center HubHub w Bratysławie. Jego celem jest zapewnienie start-upom z różnych sektorów platformy do dalszego rozwijania i skalowania pomysłów biznesowych wraz z ekspertami bankowymi, specjalistami IT i specjalistami ds. danych.

Doświadczenia zdobyte w centrali Grupy i bankach sieciowych z różnych projektów cyfryzacji są stale oceniane i ulepszone. Jest to wyznaczony cel strategii cyfryzacji RBI, aby dalej udoskonalać te odkrycia, a następnie wdrażać je w innych bankach sieciowych w Grupie.

System kontroli wewnętrznej i zarządzania ryzykiem w odniesieniu do procesu rachunkowości Grupy

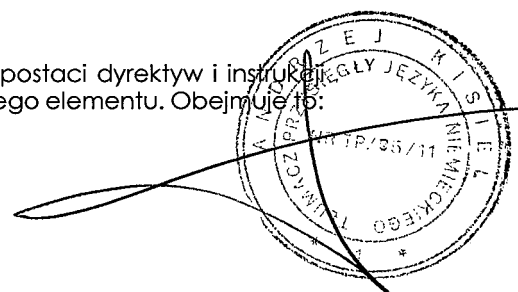
Zrównoważona i kompletna sprawozdawczość finansowa jest ważnym celem dla RBI i jego organów. Przestrzeganie wszystkich stosownych przepisów prawnych jest przy tym oczywistym warunkiem wstępnym. Zarząd jest odpowiedzialny za stworzenie i zaprojektowanie systemu kontroli wewnętrznej i zarządzania ryzykiem pod kątem zgodności z wymaganiami w odniesieniu do całego procesu sprawozdawczości finansowej. Zadanie to osadzone jest w ramach systemu kontroli wewnętrznej (ICS) w całej Grupie.

Celem tego systemu kontroli wewnętrznej jest wspieranie Zarządu poprzez zapewnienie skutecznych i stale ulepszanych kontroli wewnętrznych w związku ze sprawozdawczością finansową. Oprócz zgodności z dyrektywami i przepisami system kontroli ma również na celu stworzenie optymalnych warunków dla konkretnych środków kontroli.

Podstawą sporządzenia skonsolidowanego sprawozdania finansowego są odpowiednie ustawy austriackie, w szczególności Ustawa o bankowości (BWG) i austriacki Kodeks Handlowy (UGB), które regulują przygotowywanie skonsolidowanych rocznych sprawozdań finansowych. Standardami rachunkowości dla skonsolidowanego sprawozdania finansowego są Międzynarodowe Standardy Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) przyjęte przez UE.

Środowisko kontroli

Od wielu lat Grupa posiada system kontroli wewnętrznej z instrukcjami w postaci dyrektyw i instrukcji dotyczących strategicznie ważnych obszarów tematycznych jako centralnego elementu. Obejmuje to:

- uprawnienia do zatwierdzania dyrektyw w ramach Grupy i wewnątrzgrupowych, a także instrukcji dla departamentów i wydziałów;
- opisy procesu tworzenia, przeglądu jakości, zatwierdzania, publikowania, wdrażania i monitorowania dyrektyw i instrukcji, a także
- zasady zmiany lub zastąpienia dyrektyw i instrukcji.

Kierownictwo odpowiednich jednostek Grupy jest odpowiedzialne za wdrażanie instrukcji Grupy. Zgodność z tymi zasadami Grupy jest monitorowana przez Departament Księgowości i Sprawozdawczości (Group Accounting & Reporting), jak również przez audytorów wewnętrznych Grupy i zewnętrznych audytorów lokalnych.

Skonsolidowane sprawozdania finansowe są przygotowywane przez Departament Księgowości i Sprawozdawczości Grupy, która podlega obszarowi przypisanemu do Dyrektora Finansowego. Przeprowadzone obowiązki są zdefiniowane według funkcji pełnionej w Grupie i przypisanej w ramach struktury Grupy.

Ocena ryzyka

Znaczące ryzyka związane z procesem sprawozdawczości finansowej Grupy są oceniane i monitorowane przez Zarząd. Złożone zasady rachunkowości mogą zwiększyć ryzyko błędów i to samo dotyczy różnych zasad dla wyceny, w szczególności dla instrumentów finansowych, które są niezbędne z perspektywy Grupy. Ponadto, nawet trudne środowisko biznesowe niesie ze sobą ryzyko istotnych błędów w raportowaniu. W przypadku różnych pozycji aktywów i pasywów, dla których nie można ustalić wiarygodnej wartości rynkowej, należy dokonać szacunków przy sporządzaniu skonsolidowanego sprawozdania finansowego. Dotyczy to w szczególności działalności kredytowej, udziałów i wartości firmy. Kapitał społeczny i wycena papierów wartościowych są również oparte na szacunkach.

Środki kontroli

Wytwarzanie poszczególnych informacji finansowej następuje w sposób zdecentralizowany w poszczególnych elementach Grupy, zgodnie ze specyfikacją RBI, przy czym obliczanie części korekt wartości odbywa się centralnie zgodnie z MSSF 9. Odpowiedzialni za pracowników księgowych i dyrektorów jednostek Grupy są odpowiedzialni za cały obraz i prawidłowej wyceny wszystkich transakcji. Ze względu na różne lokalne standardy rachunkowości lokalne sprawozdania finansowe mogą różnić się od informacji finansowych przekazywanych RBI. Obowiązkiem odpowiedniego kierownictwa lokalnego jest zapewnienie, że przewidziane środki kontroli wewnętrznej, np. rozdzielenie lub zasada czterech oczu zostały wdrożone. Kontrole koordynacyjne i walidacji są osadzone w całym procesie księgowym w czynnościach agregacji, obliczeń i oceny. Szczególną uwagę zwraca się na kontrole w podstawowych procesach, które są istotne dla sprawozdań finansowych. Chodzi tu przede wszystkim o procesy istotne przy dokonywaniu wycen, których wyniki mają istotny wpływ na sprawozdanie finansowe (na przykład rezerwy utworzone na prawdopodobne straty, produkty pochodne, inwestycje, rezerwy kadrowe, ryzyko rynkowe).

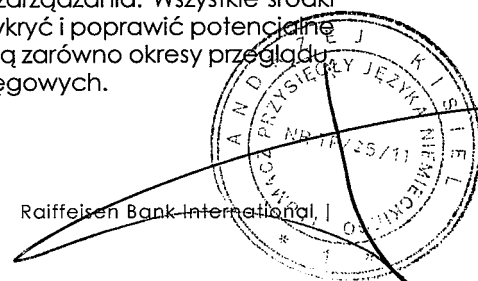
Konsolidacja Grupy

Przekazywanie danych do sprawozdań finansowych, które podlegają audytowi lub przeglądowi przez zewnętrznego audytora, odbywa się głównie poprzez automatyczną transmisję do systemu konsolidacji IBM Cognos Controller w terminie do końca stycznia następnego roku. System jest chroniony pod względem bezpieczeństwa IT poprzez restrykcyjne udzielanie zezwoleń.

Sprawozdania finansowe składane przez jednostki Grupy są początkowo sprawdzane pod kątem wiarygodności w Departamencie Księgowości i Sprawozdawczości (Group Accounting & Reporting) przez głównego menedżera odpowiedzialnego za odpowiednią jednostkę Grupy. Działania kontrolne na poziomie Grupy obejmują analizę oraz, w razie potrzeby, korektę sprawozdań finansowych składanych przez jednostki Grupy. Uwzględniane są wyniki końcowych omówień z przedstawicielami poszczególnych przedsiębiorstw oraz wytyczne z audytu. Dyskusje dotyczą zarówno wiarygodności poszczególnych sprawozdań finansowych, jak i krytycznych indywidualnych kwestii w odniesieniu do jednostek Grupy.

Po procesie konsolidacji następują kolejne etapy konsolidacji. Obejmują one między innymi konsolidację kapitału, konsolidację kosztów i przychodów oraz konsolidację zadłużenia. Na sam koniec, wszelkie zyski tymczasowe są eliminowane poprzez księgowania na poziomie grupowym. Przygotowanie ujawnień wymaganych zgodnie z MSSF i BWG / UGB stanowi finalizację konsolidacji.

Oprócz Zarządu ogólne środowisko kontroli obejmuje również średni poziom zarządzania. Wszystkie środki kontroli są stosowane w codziennym procesie biznesowym, aby uniknąć lub wykryć i poprawić potencjalne błędy lub rozbieżności w sprawozdawczości finansowej. Środki kontroli obejmują zarówno okresy przeglądu zarządzania, szczegółowe uzgodnienie kont i analizę bieżących procesów księgowych.

Skonsolidowane sprawozdanie finansowe, w tym sprawozdanie z działalności, jest rozpatrywane przez Komitet Audytu Rady Nadzorczej, a ponadto przekazywane do wiadomości całej Radzie Nadzorczej. Jest ono publikowane jako część raportu rocznego, na własnej stronie internetowej podmiotu oraz w publikatorze Dziennik Urzędowy Wiener Zeitung (Amtsblatt zur Wiener Zeitung) i na sam koniec przesyłane do akt rejestrowych podmiotu.

Informacja i komunikacja

Podstawa skonsolidowanego sprawozdania finansowego opiera się na wystandaryzowanych formularzach dla całej Grupy. Standardy rachunkowości i wyceny są zdefiniowane i wyjaśnione w Polityce Rachunkowości Grupy RBI (RBI Group Accounts Manual) i są wiążące dla przygotowania danych do sprawozdania finansowego. Instrukcje dla jednostek Grupy dotyczące szczegółów środków wyceny w obszarze ryzyka kredytowego i podobnych zagadnień są podejmowane w kontekście dyrektyw Grupy. Zmiany w instrukcjach i standardach są przekazywane zainteresowanym jednostkom podczas regularnych szkoleń.

Raport roczny przedstawia skonsolidowane wyniki w formie pełnego skonsolidowanego sprawozdania finansowego. Niniejsze skonsolidowane sprawozdanie finansowe podlega badaniu przez zewnętrznego audytora Grupy (biegłego rewidenta). Ponadto przedstawia sporządzone skonsolidowane sprawozdanie z działalności, w którym ma miejsce słowne wyjaśnienie skonsolidowanych wyników zgodnie z wymogami prawnymi.

W ciągu roku Zarząd Grupy składa raporty skonsolidowane co miesiąc. Opublikowane raporty okresowe - zgodne z przepisami MSR 34 - są sporządzane kwartalnie zgodnie z Ustawą giełdową (Börsegesetz). Skonsolidowane sprawozdania finansowe, które mają zostać opublikowane, są poddawane ostatecznej ocenie przez kierownictwo wyższego szczebla i dyrektora finansowego przed przekazaniem ich Komitetowi Audytu Rady Nadzorczej. Ponadto przygotowywane są analizy skonsolidowanego sprawozdania finansowego dla kierownictwa, podobnie jak okresowe prognozy dla Grupy. Proces budżetowania i planowania kapitałowego realizowany przez dział Planowanie i Finanse Grupy (Group Planning & Finance) obejmuje również przygotowanie skonsolidowanych budżetów na okres trzech lat.

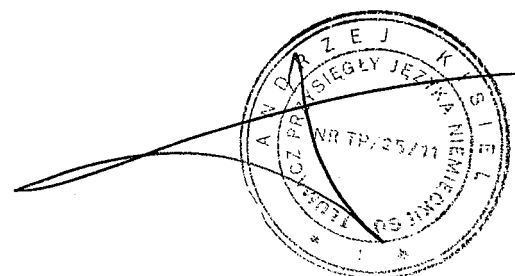
Nadzór

Sprawozdawczość finansowa jest kluczową kwestią w ICS, gdzie procesy księgowość podlegają monitorowaniu i kontroli, a ich wyniki są przedstawiane Zarządowi i Radzie Nadzorczej w regularnych raportach. Ponadto Komitet Audytu musi nadzorować proces księgowania. Odpowiedzialność za bieżące monitorowanie całej firmy należy do obowiązków Zarządu. Systemy kontroli wewnętrznej opierają się na trzech liniach obrony (lines of defense).

Tak zwaną pierwszą linię obrony tworzą obszary kompetencyjne, w których szefowie departamentów są odpowiedzialni za monitorowanie swoich obszarów biznesowych. W tym przypadku kontrole i badania wiarygodności są przeprowadzane w regularnych odstępach czasu zgodnie z udokumentowanymi procesami.

Na drugą linię obrony składają się specjalne obszary tematyczne. Obejmują one zgodność, zarządzanie jakością danych, kontrolę ryzyka operacyjnego (Compliance, Data Quality Governance, Operational Risk, Controlling) lub zarządzanie bezpieczeństwem i ciągłością działania (Security & Business Continuity Management). Powinny one przede wszystkim wspierać działy w czynnościach kontrolnych, zatwierdzać rzeczywiste kontrole i wprowadzać do organizacji najnowocześniejsze praktyki.

Trzecim etapem w procesie monitorowania jest audyt wewnętrzny. Funkcja audytu jest wykonywana przez Departament Audytu Wewnętrznego Grupy oraz odpowiedni dział audytu wewnętrznego jednostek Grupy. Wszystkie czynności związane z audytem podlegają zasadom kontroli dla całej Grupy (Standardy Audytu Grupy), które opierają się na minimalnych standardach audytu wewnętrznego przeprowadzanych przez Austriacki Urząd ds. Rynku Finansowego i na międzynarodowych najlepszych praktykach. Ponadto obowiązują również wewnętrzne przepisy Pionu Audytu Wewnętrznego Grupy (w szczególności Karty Audytu). Audyt wewnętrzny Grupy niezależnie i regularnie sprawdza zgodność z wewnętrznymi regulacjami w jednostkach Grupy. Szef Audytu Wewnętrznego Grupy podlega bezpośrednio członkom Zarządu z dodatkowymi obowiązkami sprawozdawczymi wobec Przewodniczącego Rady Nadzorczej i członków Komitetu Audytu.

Prawa kapitałowe, akcyjne, głosu i kontroli

Poniższe informacje są zgodne z postanowieniami § 243a ust. 1 UGB:

(1) Na dzień 31 grudnia 2018 roku kapitał zakładowy Spółki wynosił 1 003 265 844,05 EUR i dzielił się na 328 939 621 akcji zwykłych na okaziciela. Na dzień 31 grudnia 2018 roku Spółka posiadała 322.204 akcji własnych, tak więc według stanu na dzień bilansowy w obrocie znajdowało się 328.617.417 akcji. W porównaniu z 31 grudnia 2017 roku (394 942 akcji) oznacza to zmniejszenie o 72 738 akcji własnych, co było związane z przeniesieniem ich części na rzecz podmiotów uprawnionych w ramach programu wynagrodzeń motywacyjnych opartych na akcjach. Więcej informacji można znaleźć w Nocie (30).

(2) Statut nie zawiera żadnych ograniczeń dotyczących praw głosu lub przeniesienia akcji. Raiffeisen-Landesbanken oraz bezpośrednio i pośrednio spółki zależne Raiffeisen-Landesbanken są stronami umowy konsorcjalnej w odniesieniu do RBI AG (Syndikatsvereinbarung). W tej umowie syndykacyjnej między innymi oprócz prawa głosu i prawa poboru przewiduje się w szczególności, że przez okres trzech lat (Lock-Up-Periode) od skutecznego połączenia RZB AG z RBI AG, a zatem od 18 marca 2017 r. sprzedaż akcji RBI posiadanych przez Raiffeisen-Landesbanken nie jest możliwa (z nielicznymi wyjątkami), jeżeli zagregowana inwestycja Raiffeisen Landesbanken w RBI AG (bezpośrednio i/lub pośrednio), jeżeli przedmiot tej sprzedaży nie zapewniłby osiągnięcia progu 50% kapitału zakładowego plus jedna akcja. Po wygaśnięciu okresu blokady (Lock-Up-Periode) stosuje się próg udziału w wysokości 40 procent kapitału zakładowego RBI AG.

(3) Zgodnie z ostatnim zawiadomieniem notyfikacyjnym o prawach głosu z dnia 7 września 2018 roku RLB NÖ-Wien Sektorbeteiligungs GmbH posiada około 22,24 procent kapitału zakładowego spółki. Ponadto, ze względu na umowę konsorcjum w odniesieniu do RBI AG, Raiffeisen-Landesbanken oraz ich bezpośrednio i pośrednio spółki zależne posiadają bezpośrednio lub pośrednio prawa głosu łącznie z 193 449 778 akcji, co odpowiada ogólnemu udziałowi w prawach głosu wynoszącym około 58,81% (§§ 130 i 133 lit. 7 Ustawy giełdowej), w tym na podstawie porozumień i umów, jako łącznie jedna osoba prawna w rozumieniu § 1 lit. 6 ÚbG (patrz raport bieżący opublikowany w dniu 7 września 2018 roku o notyfikacji posiadanego udziału w prawach głosu). Pozostałe akcje RBI AG znajdują się w wolnym obrocie. Zarząd nie posiada wiedzy o jakichkolwiek innych bezpośrednich lub pośrednich zaangażowaniach w kapitał zakładowy, które wynosiłyby co najmniej 10 procent.

(4) Statut nie zawiera żadnych szczególnych uprawnień kontrolnych przyznanych akcjonariuszom. Zgodnie z umową konsorcjalną w stosunku do RBI AG, dziewięciu członków Rady Nadzorczej RBI AG może być nominowanych przez Raiffeisen Landesbanken. Oprócz członków nominowanych przez Raiffeisen Landesbanken, rada nadzorcza RBI AG ma składać się dodatkowo z trzech niezależnych przedstawicieli akcjonariuszy mniejszościowych, niepowiązanych z Grupą Raiffeisen Bank Austria.

(5) Nie występuje kontrola praw głosu w odniesieniu do udziału kapitałowego posiadanego przez pracowników.

(6) Zgodnie ze statutem osoby, które ukończyły 68 lat, nie mogą zostać powołane na członka zarządu ani ponownie mianowane na kolejną kadencję. W przypadku Rady Nadzorczej osoby, które osiągnęły wiek 75 lat, nie mogą zostać wybrane na członków Rady Nadzorczej ani być ponownie wybrane na kolejną kadencję. Ponadto członkiem Rady Nadzorczej nie może być osoba, która posiada już osiem mandatów Rady Nadzorczej w spółkach giełdowych. Przewodnictwo w radzie nadzorczej spółki giełdowej liczy się przy tym dwukrotnie. Walne zgromadzenie może odstąpić od tego ograniczenia zwykłą większością oddanych głosów, o ile jest to prawnie dopuszczalne. Każda osoba wybrana do Rady Nadzorczej, która zasiada w innej radzie nadzorczej lub pełni funkcję przewodniczącego innej rady nadzorczej w spółkach giełdowych, musi ujawnić ten fakt Walnemu Zgromadzeniu. Ponadto nie istnieją przepisy ustawowe dotyczące powoływania i odwoływania członków Zarządu i Rady Nadzorczej. Statut Spółki stanowi, że jeżeli obowiązkowe przepisy ustawowe nie wymagają odmiennej większości, Walne Zgromadzenie podejmuje uchwały zwykłą większością głosów oddanych. W przypadkach, gdy prawo przewiduje większość inną niż zwykła większość głosów, odbywa się to w ramach kapitału zakładowego reprezentowanego przy podejmowaniu uchwały. W wyniku tego postanowienia członkowie Rady Nadzorczej mogą zostać odwołani przed upływem kadencji zwykłą większością głosów. Rada Nadzorcza może przyjąć zmiany w Statucie, które mają wpływ tylko na tekst jednolity. Uprawnienie to można przekazać komisjom. Ponadto nie ma żadnych innych przepisów prawnych dotyczących zmiany Statutu Spółki.

(7) Walne Zgromadzenie w dniu 4 czerwca 2014 r. upoważniło Zarząd na podstawie § 169 AktG, za zgodą Rady Nadzorczej, do podwyższenia kapitału zakładowego w terminie do 25 sierpnia 2019 r. – w razie potrzeby w jednej bądź w kilku transzach - o kwotę do 446 793 032,95 EUR poprzez emisję akcji na okaziciela obejmowanych w zamian za wkład pieniężny lub niepieniężny w liczbie do 146 489 519 (także w drodze pośredniego wykonania prawa poboru przez instytucję kredytową zgodnie z § 153 ust. 6 AktG) oraz za cenę emisijną i na warunkach emisji zatwierdzonych przez Radą Nadzorczą. Zarząd jest ponadto upoważniony,

za zgodą Rady Nadzorczej, do wyłączenia ustawowych praw poboru akcjonariuszy (i) jeżeli podwyższenie kapitału zakładowego następuje w zamian za wkład niepieniężny lub (ii) jeżeli podwyższenie kapitału nastąpi w zamian za wkład pieniężny, a akcje wyemitowane z wyłączeniem prawa poboru łącznie nie przekroczą 10 procent kapitału zakładowego (wyłączenie prawa poboru).

Walne Zgromadzenie w dniu 21 czerwca 2018 r. upoważniło Zarząd na podstawie § 65 ust. 1 (8) i (1a) i (1b) AktG do nabycia w celu umorzenia akcji własnych bez konieczności ponownego rozpatrywania kwestii umorzenia przez Walne Zgromadzenie. Udział akcji własnych, które mają zostać nabyte wraz z tymi już nabytymi, nie może przekroczyć 10% danego kapitału zakładowego Spółki. Okres upoważnienia do nabywania akcji własnych jest ograniczony do 30 miesięcy od dnia podjęcia uchwały przez Walne Zgromadzenie, tj. do 20 grudnia 2020 r. Minimalna kwota nabycia akcji własnych w ramach upoważnienia wynosi 1,00 EUR za akcję, najwyższa równoważna wartość do zapłaty przy nabywaniu akcji własnych nie może być wyższa niż 10% powyżej średniej nieważonej ceny zamknięcia z 10 dni sesyjnych poprzedzających wykonanie tego upoważnienia. Upoważnienie to może być wykonywane w całości lub w części lub w kilku ratach i dla osiągnięcia jednego lub więcej celów - z wyjątkiem obrotu papierami wartościowymi - przez Spółkę, spółkę zależną (§ 189a Z 7 UGB) lub przez osoby trzecie na ich rachunek.

Zgodnie z § 65 (1b) AktG, Zarząd został także upoważniony, za zgodą Rady Nadzorczej, do podjęcia decyzji o zbyciu akcji własnych w sposób inny niż w transakcji giełdowej lub w drodze oferty publicznej z częściowym lub całkowitym wyłączeniem praw poboru i do ustalenia warunków przedmiotowego zbycia. Prawo poboru akcjonariuszy może zostać wyłączone tylko wtedy, gdy wykorzystanie akcji własnych ma miejsce w zamian za wkład niepieniężny, nabycie spółek, przedsiębiorstw, podmiotów gospodarczych lub udziałów bądź akcji w jednej lub kilku spółkach w kraju lub za granicą. Upoważnienie to może być wykonywane w całości lub w części lub w kilku częściach w celu realizacji jednego lub więcej celów przez Spółkę, spółkę zależną (§ 189a lit. 7 UGB) lub przez osoby trzecie działające na ich rachunek i jest ważne przez okres pięciu lat od daty podjęcia uchwały, a więc do 20 czerwca 2023 r.

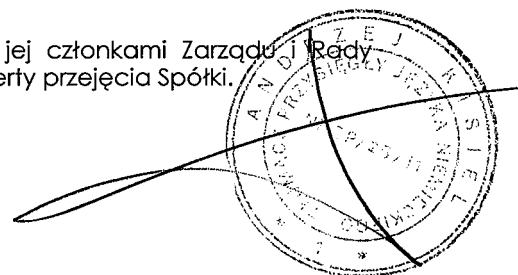
Niniejsze upoważnienie zastępuje upoważnienie udzielone przez Walne Zgromadzenie z dnia 16 czerwca 2016 roku. Zgodnie z § 65 ust. 1 lit. 8 AktG do nabywania i umorzenia akcji własnych. Od tego czasu żadne akcje własne nie zostały nabyte, czy to na podstawie wygasłego już upoważnienia z czerwca 2016 r, czy na podstawie obecnie obowiązującego upoważnienia z czerwca 2018 r.

Walne Zgromadzenie z dnia 21 czerwca 2018 roku upoważniło ponadto Zarząd zgodnie z postanowieniami § 65 ust. 1 pkt 7 AktG - w terminie 30 miesięcy od dnia podjęcia uchwały, czyli do 20 grudnia 2020 roku - do nabywania akcji własnych w celu obrotu papierami wartościowymi, który może być również przeprowadzany w transakcjach pozagiełdowych, przy czym pakiet akcji nabytych w tym celu na koniec każdego dnia nie może przekroczyć 5% odpowiedniego kapitału zakładowego Spółki. Równoważna wartość nabywanych akcji nie może być niższa niż połowa ceny zamknięcia na Giełdzie Papierów Wartościowych w Wiedniu w ostatnim dniu sesyjnym przed nabyciem i nie więcej niż dwukrotność ceny zamknięcia w ostatnim dniu obrotu przed nabyciem. Niniejsze upoważnienie może być wykonywane w całości lub w części lub w kilku częściach przez Spółkę, spółkę zależną (§ 189a pkt 7 UGB) lub przez osoby trzecie działające na ich rachunek.

(8) Istnieją następujące znaczące umowy, w których Spółka uczestniczy i które w przypadku zmiany kontroli w Spółce w wyniku oferty przejęcia wejdą w życie, zmienią się lub zakończą:

- RBI AG jest ubezpieczonym w ramach ubezpieczeń grupowych D&O dotyczących członków władz. Ochrona ubezpieczeniowa nadal istnieje w przypadku połączenia z innym podmiotem prawnym Grupy RBI. W przypadku połączenia z podmiotem prawnym spoza Grupy RBI, umowa ubezpieczenia automatycznie kończy się z końcem okresu ubezpieczenia, w którym połączenie staje się skuteczne. W takim przypadku ochrona ubezpieczeniowa istnieje tylko w przypadku roszczeń odszkodowawczych z tytułu naruszenia obowiązków przed połączeniem, które są zgłaszane ubezpieczycielowi przed zakończeniem całej polisy ubezpieczeniowej D&O w ramach grupy RBI, a następnie w uzgodnionym terminie po upływie pięciu lat.
- RBI AG jest członkiem Stowarzyszenia Banków Raiffeisen. W przypadku zmiany kontroli w RBI AG, w której akcjonariusze spoza Grupy Bankowej Raiffeisen Austria uzyskują kontrolę, członkostwo w Stowarzyszeniu Banków Raiffeisen i członkostwo w Raiffeisen Customer Guarantee Community Austria może się zakończyć. RBI AG pełni również centralną funkcję Grupy Bankowej Raiffeisen Austria na poziomie federalnym. W przypadku zmiany kontroli w RBI AG, umowy z tym związane (członkostwo w sieci płynności zgodnie z § 27a BWG, członkostwo w federalnym IPS zgodnie z art. 113 ust. 7 CRR) mogą ulec zakończeniu lub zmianie.
- Umowy refinansujące Spółki oraz umowy o finansowanie osób trzecich przez spółki zależne gwarantowane przez Spółkę przewidują, w przypadku zmiany kontroli, że kredytodawcy mogą żądać przedterminowej spłaty finansowania.

(9) Nie występują żadne umowy kompensacyjne pomiędzy Spółką a jej członkami Zarządu i Rady Nadzorczej lub pracownikami z uwagi na możliwość złożenia publicznej oferty przejęcia Spółki.

Zarządzanie ryzykiem

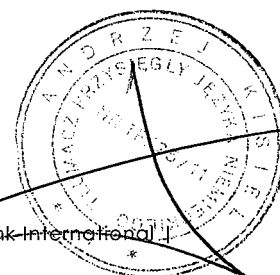
Informacje na temat zarządzania ryzykiem znajdują się w raporcie na temat ryzyka w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym.

Ład korporacyjny

Więcej informacji można znaleźć w sekcji Raport Ładu korporacyjnego w Raporcie rocznym, a także na stronie internetowej RBI (www.rbinternational.com → Investoren → Corporate Governance).

Skonsolidowane sprawozdanie niefinansowe

Skonsolidowane sprawozdanie niefinansowe, które należy przygotować zgodnie z sekcją 267a austriackiego kodeksu handlowego (NaDiVeG - ustawa o zrównoważonym rozwoju i różnorodności), jest oddzielnym sprawozdaniem niefinansowym (raport zrównoważonego rozwoju). Raport zawierający szczegółowe informacje na temat zarządzania zrównoważonym rozwojem publikowany jest na stronie internetowej www.rbinternational.com → Über uns → Nachhaltigkeitsmanagement, a także zawiera informacje wymagane przez § 243b UGB dla firmy macierzystej.

Przegląd

Perspektywy gospodarcze

Europa Środkowa

Ogólnie rzecz biorąc, otoczenie gospodarcze w Europie Środkowej (CE) powinno pozostać dodatnie w 2019 roku pomimo rosnących międzynarodowych zawirowań, nawet jeśli wzrost PKB prawdopodobnie spadnie. Tak więc w 2019 roku - po 4,5% w 2018 r. - oczekuje się wzrostu o 3,4%. Jako stabilne wsparcie ekonomiczne, konsumpcja prywatna powinna ponownie udowodnić swoją wartość dzięki utrzymującym się spadkom bezrobocia i solidnym wzrostom płac realnych. Pomimo niższych stóp wzrostu, inwestycje w 2019 roku powinny być również ważnym filarem koniunktury gospodarczej. Według poszczególnych krajów, najwyższe stopy wzrostu są oczekiwane na Słowacji (4,0 proc.) i w Polsce (3,6 proc.).

Europa Południowo-Wschodnia

W Europie Południowo-Wschodniej (SEE) ponownie można spodziewać się niższego wzrostu gospodarczego. Związane to jest - podobnie jak w 2018 roku - głównie z dynamiką rumuńskiej gospodarki, której PKB ma największy udział w SEE. Wzrost PKB w Rumunii na rok 2019 szacuje się na 2,5 procenta (4,1 procent w 2018 roku). W innych krajach SEE, aktywność gospodarcza w 2019 roku powinna pozostać daleko mniej stabilna lub doświadczyć jedynie nieznacznego spadku. Oczekuje się, że w porównaniu z 2018 rokiem dojdzie spowolnienia od 3,7 procent do 2,8 procent. Gospodarka powinna w tym przypadku być napędzana przez popyt krajowy. Zatem wciąż oczekiwany wzrost płac powinien pozytywnie wpłynąć na gospodarstwa domowe, a także na wysoki poziom inwestycji, jednak w dużym stopniu uzależnionych od postępów w wykorzystaniu środków unijnych oraz realizacji dużych projektów infrastrukturalnych. W sumie, na lata 2019 i 2020 spodziewane osłabienie koniunktury gospodarczej w UE powinno mieć także spowalniający wpływ na wzrost gospodarczy w regionie SEE.

Europa Wschodnia

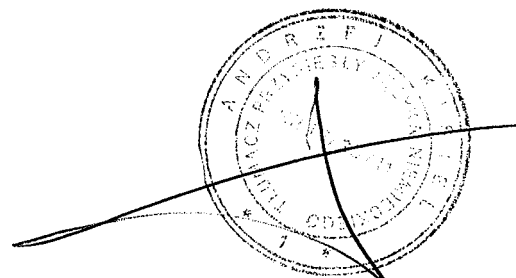
Po nieco lepszym roku 2018 oczekuje się, że rosyjska gospodarka będzie wykazywać w 2019 roku wolniejsze tempo wzrostu o około 1,5 procent. Powinno to przyczynić się do kontynuowania umiarkowanej ścieżki wzrostu z ostatnich kilku lat. Cena ropy powinna oddziaływać pozytywnie jako wsparcie, podczas gdy nie można oczekiwać znaczącego impulsu w związku z utrzymującą się względnie restrykcyjną polityką monetarną i fiskalną. Nadal istnieją ryzyka sankcji, które mogą mieć negatywny wpływ na walutę i rozwój gospodarczy. Na Ukrainie zaplanowano wybory parlamentarne i prezydenckie w 2019 roku, ale ożywienie współpracy z Międzynarodowym Funduszem Walutowym powinno mieć efekt stabilizujący. Wzrost gospodarczy na Ukrainie powinien być umiarkowany i wynieść 2,7 procent w 2019 roku.

Austria

Mimo że szczyt koniunktury gospodarczej w Austrii został już przekroczony, dynamika gospodarcza prawdopodobnie utrzyma się powyżej średniej (w porównaniu ze strefą euro) pomimo spowolnienia i zwiększonego ryzyka zewnętrznego. W 2019 roku oczekiwana jest niższa stopa wzrostu realnego PKB niż w poprzednim roku. Po 2,7% w 2018 roku oczekuje się, że austriacka gospodarka wzrośnie realnie o 1,3% w 2019 roku. Popyt krajowy powinien okazać się kluczowym czynnikiem, podczas gdy handel zagraniczny coraz bardziej odczuwa skutki międzynarodowych zawirowań. Dzięki utrzymującej się dobrej sytuacji na rynku pracy oczekuje się, że konsumpcja prywatna również będzie nadal rostać w 2019 roku. Inwestycje powinny zwolnić, ale także wspierać gospodarkę w 2019 roku.

Sektor bankowy w Austrii

Nowa działalność na austriackim rynku bankowym powinna nadal rozwijać się pozytywnie w 2019 roku. W zależności od segmentu rynku oczekiwane są stopy wzrostu kredytów w przedziale od 3 do 5 procent. W biznesie klientów korporacyjnych efekty nadrabiania zaległości powinny nadal wspierać pozytywne tempo w tym segmencie, pomimo spowolnienia gospodarczego. Ponadto utrzymująca się pozytywna tendencja dochodów powinna zasadniczo sprzyjać udzielaniu kredytów. Niemniej jednak spodziewane jest umiarkowane spowolnienie emisji kredytów hipotecznych, także w świetle zastrzeżonego stanowiska komunikowanego ze strony regulatora. W sumie zwrot z kapitału banków austriackich powinien oscylować w 2019 roku w wysokim jednocyfrowym przedziale procentowym, przy stabilnych lub tylko nieznacznie rosnących kosztach ryzyka.

Sektor bankowy w Europie Środkowo-Wschodniej

W przypadku rynków bankowych w Europie Środkowo-Wschodniej, w ciągu najbliższych 12-18 miesięcy spodziewane są stopy wzrostu kredytów w wysokości z 5 do 9 procent. Tak więc solidny rozwój gospodarczy w Europie Środkowej i Wschodniej powinien pozytywnie wpłynąć na sytuację banków w Europie Środkowo-Wschodniej, pomimo umiarkowanego osłabienia dynamiki w 2019 roku. Przy nowych minimach stopy bezrobocia w krajach Europy Środkowo-Wschodniej i Południowo-Wschodniej płace powinny nadal rosnąć w wysokim jednocyfrowym przedziale procentowym w 2019 roku. Podczas gdy niektóre regionalne banki centralne w CE i SEE powinny prowadzić dalszą ostrożną normalizację polityki pieniężnej oczekuje się, że zaostrzone przepisy makroostrożnościowe spowolnią wzrost kredytów hipotecznych i konsumpcyjnych, przede wszystkim w Republice Czeskiej, na Słowacji i w Rumunii, ale z drugiej strony zachowają potencjał trwałych zysków tych rynków. Korekty w ostatnich latach, takie jak redukcja kredytów walutowych i zmniejszenie portfeli NPL, prawdopodobnie doprowadzą do znacznego negatywnego wpływu zysków z tego kierunku. Podobnie, w świetle wciąż pozytywnego rozwoju makroekonomicznego i obecnej stabilnej sytuacji w zakresie upadłości przedsiębiorstw, nie należy spodziewać się znaczącego wzrostu kosztów ryzyka. Również w Rosji, na Ukrainie i Białorusi w sektorze bankowym oczekuje się pozytywnego rozwoju w 2019 roku przy wysokich lokalnych stopach procentowych i dobrych parametrach makroekonomicznych. W sumie zwrot z kapitału własnego sektora bankowego w Europie Środkowo-Wschodniej w 2019 roku powinien prawie osiągnąć poziom z 2018 roku, mimo że koszty ryzyka mogą nieznacznie wzrosnąć w niektórych regionach (począwszy od niskich poziomów). W Rumunii nowa opłata bankowa może mieć negatywny wpływ na nową działalność kredytową i sytuację w sektorze bankowym.

Perspektywy RBI

Przez następne kilka lat spodziewamy się średniego wzrostu akcji kredytowej w średnim jednocyfrowym przedziale procentowym.

W 2019 roku spodziewamy się stopy nowych formacji na poziomie około 45 punktów bazowych.

Wskaźnik NPL powinien nadal spadać.

Naszym celem jest wskaźnik kosztów do dochodów (Cost/Income Ratio) na poziomie około 55 procent w 2021 roku.

W ciągu najbliższych kilku lat zamierzamy osiągnąć skonsolidowany zwrot z kapitału własnego na poziomie około 11 procent.

W perspektywie średnioterminowej dążymy do osiągnięcia współczynnika CET1 na poziomie około 13 procent.

Na podstawie tego docelowego współczynnika zamierzamy dystrybuować dywidendy w wysokości od 20 do 50 procent skonsolidowanego wyniku.

Wydarzenia po dniu bilansowym

Opłata bankowa w Rumunii

Pod koniec 2018 r. rząd rumuński podjął decyzję o wprowadzeniu nowej opłaty bankowej. Ze względu na debatę na temat możliwych negatywnych skutków dla rumuńskiej gospodarki nadal istnieje potrzeba koordynacji na szczeblu rządowym. Dlatego nie można wykluczyć, że koncepcja przedłożona pod koniec 2018 r. będzie poddana rewizji, co może doprowadzić do złagodzenia obecnego projektu i związanych z tym obciążeń dla sektora bankowego. Wpływ na RBI nie może być jeszcze określony.

